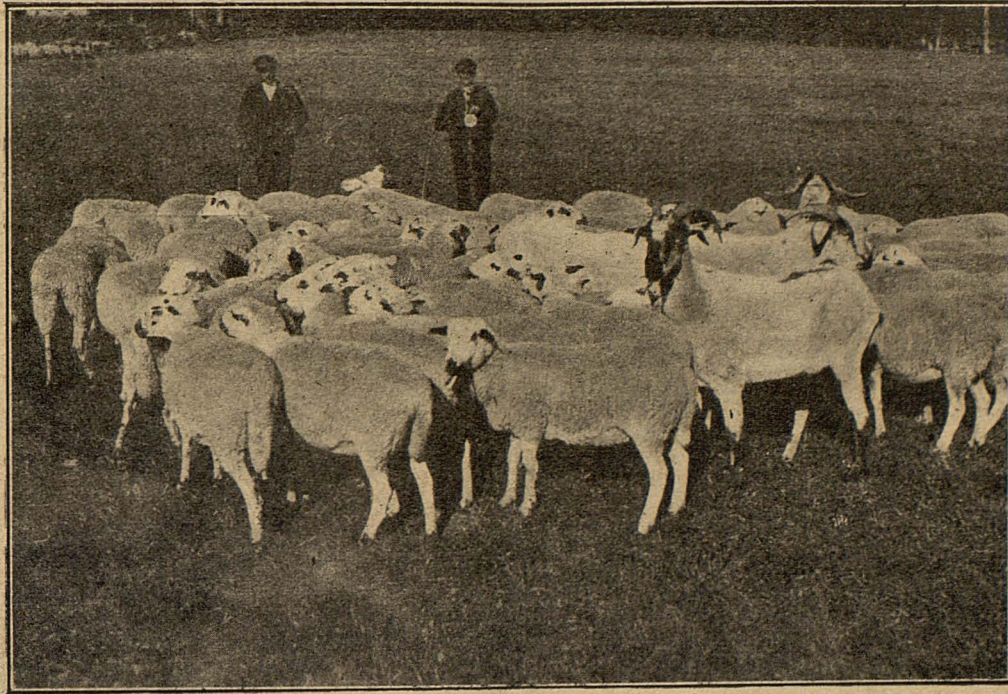

AGRICULTURA

Lot d'ovelles de pura raça catalana

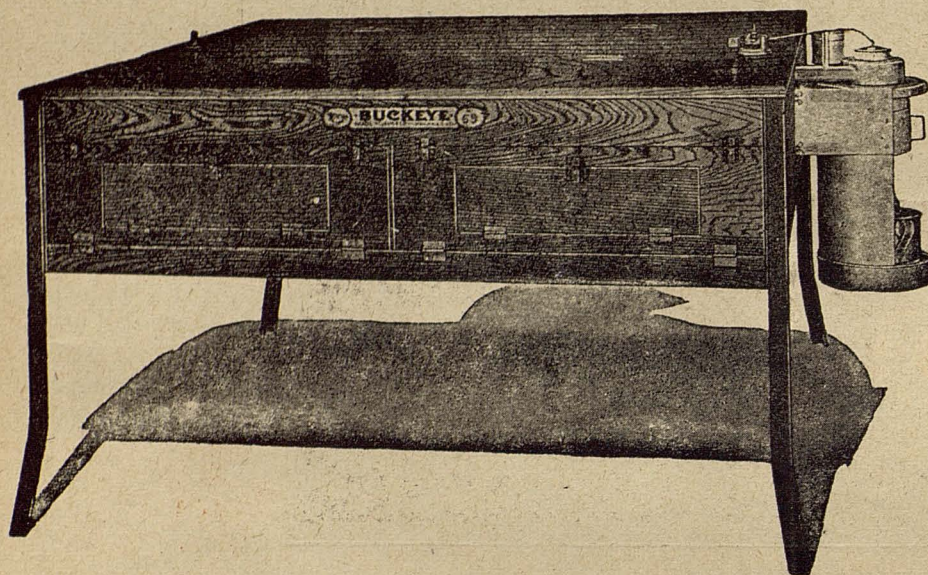
SUMARI:

El projecte de llei de contractes de conreu, a Catalunya, *Jaume de Riba*. — Dictamen de l'Institut Agrícola, en el projecte de contractes de conreu. — La qüestió de les matèries tartàriques, *Francesc Santacana*. — L'escàndol del nitrogen, *Z.* — Distribució automàtica de fruits. — Els preparats sulfurosos substituïts dels sofres per al tractament de les vinyes i fruïterars. — Malalties del porc, *Ramon Vilàro i Galceran*. — Les cabres de llet, *Antoni Torrecasana*. — El plet rabassaire, *Emili Pascual d'Amigó*. — La Mosca del fruit, *Raül M. Mir*. — Faixes empedrades contra les formigues dels arbres. — El que diu la premsa: El preu de les avellanes, *C. M.* — Insecticides. — Nou perill per l'agricultura, *E. Brusau*. — Recerques pràctiques: L'alum per a combatre el mildiu. — Com es cerquen les aigües subterrànies. — Com es poden fer desaparèixer les soques dels arbres. — Notes informatives: Assemblea de propietaris a Vilafranca del Penedès. — Bases sobre declaració de rendes de finques rústiques. — Als colliters d'alls. — Exposicions de flors. — La Sindicació cooperativa al Baix Ebre. — Sindicat de criadors de vaques Schwyz. — II Concurs d'espàrrecs a Gavà. — Els pressupostos i l'Agricultura. — La Masia Catalana. — Calendari de sèmbrs. — El mercat.

I RAMADERIA

Buckeye

construïda
a Espanya

<u>Cabuda - Ous</u>	<u>Pessetes</u>
75	225
150	400
286	550
400	725
576	900
1200	2100
1728	2600

Amb volteix automàtic, a excepció
del model de 75 ous

Es la marca que s'ha imposat
Es la incubadora que vostè necessita
Es l'última paraula en incubació

De cada cent incubadores en ús, vuitanta al menys són BUCKEYE, el qual demostra l'èxit que ha obtingut aquesta marca, degut únicament als seus excel·lents resultats

Sol·liciteu catàleg i detalls gratuïtament, al distribuïdor

Granja Paraiso
Arenys de Mar
(Barcelona)

ALIMENTS PER A L'AVIRAM i BESTIAR GIBERT

AVINGUDA ICARIA 128
TELÉFON 52237
BARCELONA

*Per esser fabricants i receptors directes, podem garantir l'absoluta
puresa i integritat de nostres aliments.*

GRANS I FARINES

DE TOTA MENA

ELABORACIONS ESPECIALS
d'**Alfals**, en farina.— **Civada**, es-
puntada, aixafada, farina integral, farina
redassejada, etc.— **Ordi**.— Id. id.
Moresc, tranquil·lò, pelat, semolina,
farines.— **Arròs**, i els seus derivats,
Segó.— **Turtó** i llurs farines.— **Lli**
i la seva farina, etcètera.

Farina de peix, les qualitats més
selectes, importades d'Escandinàvia.

Farina d'ossos, tri-esterilitzada
i pelada.

Farina de carn, de les més im-
portants frigorífiques del món.

Demaneu folletons i cotitzacions mensuals que sempre seran les més econòmiques en igualtat de qualitat

IMPORTADOR EXCLUSIU DE

Reef Brand
CLOQUES D'OSTRES PURES PER AVIRAM
90% DE CARBONAT DE CALÇ

La seva qualitat insuperable proporciona
l'augment del 25 % en la producció d'ous;
conserva la vitalitat a les ponedores; asse-
gura la robustesa i desenrotllament de tota
mena de bestiar.

Preu per saca de 50 quilos, 15 pessetes

Liet en pols, completa i sense grassa
Oli de fetge de bacallà
CIVADA ESCORXADA

RANXOS AVICOLES

ALIMENTS ESPECIALS
PER A POLLETS I Ponedores

N.º 0 - Bateria   N.º 1 - Pollets
N.º 2 - Crescuda   N.º 3 - Engreix
N.º 4 - Posta   N.º 5 - Normal

N.º 5 - RANXO "Porquí"
N.º 7 - RANXO "Conills"

ALIMENTS CONCENTRATS
NUTRE - Avícola — NUTRE - Concentrat
NUTRE - Porquí — NUTRE - Bovi

DESINFECTANT
INSECTICIDA

PIOL

EN POLS I LIQUID

Grans Establiments
d'Horticultura i Rosers

Blai Munné

GAVÀ (Prov.^a de Barcelona)

Extensos criaders de CONÍFERES

Especialitat i sempre existèn-
cies crescudes de

Pins Halepensis, Pinea, Marítim
i altres

Cupressus Piramidal i Macrocarpa. - Bougainvillees i tota
mena de plantes i arbusts per a formar jardins.

Casa especialitzada en el conreu de ROSERS en grans quantitats
VARIETATS, LES MES EXTENSES

Novetats obtingudes per la casa i premiades en Concursos Internacionals
Demaneu Catàlegs

Tallers Burzón Maquinària Agrícola
Construccions Mecàniques
RIPOLLET (Per Sardanyola) - Barcelona

Línies Aparellades

Aparell especialment adaptat al siste-
ma de conreu de *Línies aparellades*.
El millor dels coneguts fins avui i el
més lleuger. Preus sense competència

Desgranadora de Blat
de Moresc

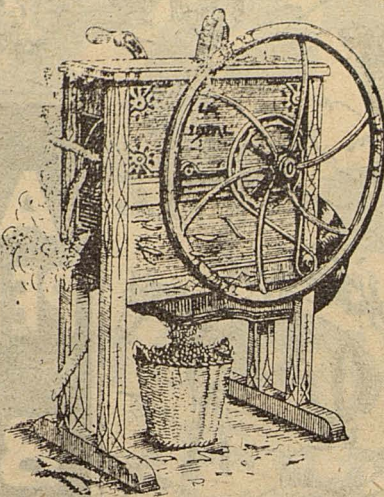
LA IDEAL

Llorejada amb Medalla d'Or, Con-
curs Toledo, Medalla de Bronze i Di-
ploma especial, any 1909. Concurs
Bilbao, Medalla d'Argent, any 1909.
Concurs La Corunya, Medalla d'Or.

ARADES GIRATORIES, tipus

BURZON - Patent 34.727

Concurs Toledo, Medalla de Bronze i
Diploma Especial, any 1909. Concurs
Bilbao, Medalla d'Argent, 1909. Con-
curs La Corunya, Medalla d'Or.

Forcats i timons
PER DITES ARADES

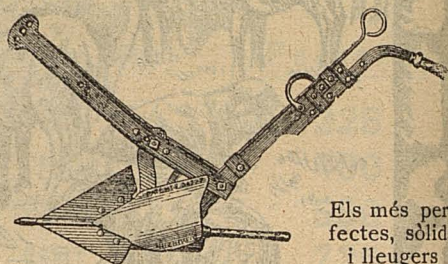
Totes les peces són intercan-
viables. Es fabriquen en tipus

N.º 00, N.º 0, N.º 1 i N.º 2.
Pes: 20 quilos, 23 quilos,
26 quilos i 38 quilos.

Preus especials per a comer-
ciants. Es sol·liciten represen-
tacions. Demanin-se preus i
condicions.

Arades tipus KIRPI

Premses per a la palla i alfals. - **Cultivadors** tipus **Planet**, per a forcat i tir
lliure. - **Arades giratòries** especials per a vinyes, molt lleugeres - **Arades fixes**, tipus
Vernette. - **Arades giratòries**, tipus **Peyffer**, i peces de recanvi. - **Arades gira-
tòries** tipus **Sant Joan Despi** i recanvis - **Arades Golondrina** giratòries -
Arades tipus **Janus** - **Interceps** *passé par tout*, patentats - **Tragelles** amb roda,
descàrrega automàtica. - Aparells per la collita de les olives. - Manxes ensufradores **Urbón**.

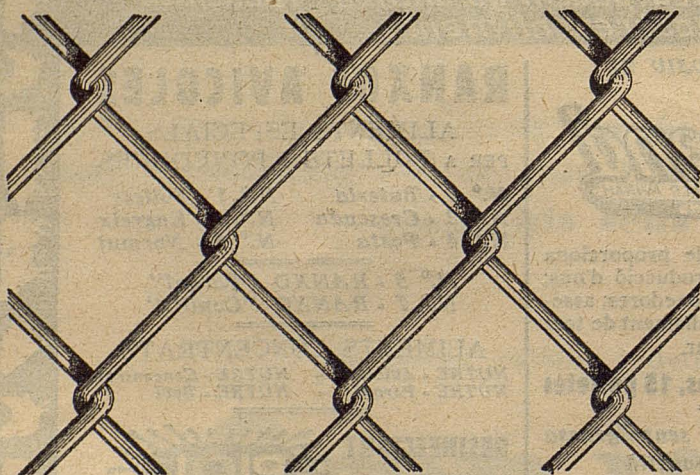

Els més per-
fectes, sòlids
i lleugers

REIXATS

de fil metàl·lic de vàries menes per a

Tancats Galliners, Colomars, etc.
Filferro, Teixits metàl·lics, Garbells
per a cereals

RAMON TOMAS

Oficines: Bofarull, 59 i 61. — BARCELONA

FÀBRQUES A:

BARCELONA - SABADELL i IZALZU (NAVARRA)

Guanos-Drogues-Sofres

Adobs per a les terres

Premiats en 15 Exposicions Nacionals i Estrangeres

GUANO AMONIAC FIXE

Adob complet aplicable a tots els conreus

Adobs especials per a la
vinya, patateres i hortalisses

**GUANO PROVENÇAL
SOFRES GARANTITZATS**

Flor de Sofre — Sofre sulfatat
Sulfatina — Esteatina cúprica

SULFAT DE COURE GARANTIT

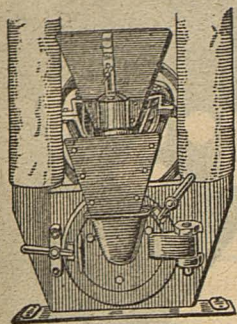
Superfosfat de calç. - Escòries Thomas. -
Nitrat de Sosa. - Sulfat d'Amoníac. - Clorur
de Potassa. - Sulfat de Ferro. - Kainita, etc.
Drogues i matèries per a les adoberies

GUANOS - DROGUES - SOFRES

ALESAN

SOCIETAT ANONIMA

Via Laietana, 23, pral. B, Xamfrà amb la Plaça de l'Angel
BARCELONA

MOLINS TRITURADORS "El Campeón Universal"

Patent n.º 91267

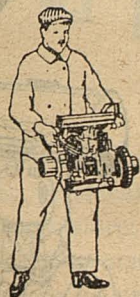
Per tota mena de grans, despulles, alfals, fenc, garrofes i tota mena de materials.

Es l'únic molí que no produeix pols. Doble durada que tots els altres sistemes, degut a les dues mànegues d'aspiració; pot treballar a la dreta i a l'esquerra. Porta especial per alfals tal com es sega, degut a la seva gran bossa d'entrada. Es construeix en cinc tamany, de 100 a 2.000 quilos hora. — L'únic anunciant que només es dedica a fabricar molins trituradors, tenint tallers propis per a construir-los. No es cobra cap màquina fins que el client hagi donat la seva conformitat en el seu rendiment i bon funcionament.

OLIVAIRES MODERN MOLÍ-TRITURADORA : REMOLEDORA D'OLIVES

Triple rendiment, treball més perfecte que els antics corrone de pedra, fàcil neteja. La mateixa màquina, amb un fàcil dispositiu serveix per esmicolar i moldre tota mena de pinsos. Grans facilitats en el pagament.

Per detalls, al constructor: **MARC TORRAS** - Riereta, 15 - BARCELONA - Telèfon 16884

"Polymoteur Dubois"

NO SON UNŠ MOTORS COM ELS VULGARMENT CONEGUTS

Són motors de gasolina, molt econòmics, de 4 cilindres, de 5 i de 6 HP. efectius, portàtils àdhuc funcionant; sols pesen 50 quilos i són adaptables a qualsevol mena de màquina i qualsevol velocitat, graduables des de 1/2 HP. consumint només que per la força que desenrotllen. Magneto d'alta tensió, vàlvules a la culata, engrassament automàtic per bomba a pressió, regulador extrasensible, refrigerats per aire.

S'installen sense necessitat de subjectar-los i la corretja està sempre tivant per un dispositiu de ressorts tivants. Varis estan funcionant d'ençà de molts anys. Garantitzats absolutament. **"Polymoteur Dubois" De 10 HP. amb olis pesats.** Molt semblant a l'anterior, però, de 2 cilindres, pesen 70 quilos, arrenquen en fred sense la més petita dificultat i funcionen amb una regularitat igual que un motor elèctric. Molt econòmics de combustible.

Demaneu catàlegs i detalls al Representant General per Catalunya: **FRANCESC MUNCUNILL** - Carrer Vallfonollosa, 11 - **MANRESA** Manquen Agents actius i solvents en poblacions importants.

Conills

PER A LA REPRODUCCIÓ

de la RAÇA del
PENEDÈS
pesant dos quilos al moment de servir-los, a 6 pessetes l'exemplar

GRANJA
Maurici
Sant Sadurn de Noya

Ous de Naftalina

Patentats i model Industrial Registrat

Maten el poll. Desinfecten els ponedors. Eviten en les gallines el vici de menjar-se els ous. Serveixen d'ou :: ponedor. Maten l'arna ::

Preus franc envàs estació Barcelona

**Una dotzena: 6 ptes. una
Una grossa: 5 ptes. la dotzena**

De venda a les principals Drogueries i a la
**Comercial de Productes
Refinats del Quitrà, S. A.**
Rambla de Catalunya, 66, 1.er, lletra G. :: Barcelona

EL ALGARROBO

Per JOAQUIM BASSA

SEGONA EDICIÓ
Profusament il·lustrada. Llibre molt pràctic de gran utilitat.

PREU: 5 Pessetes

EL CULTIVADOR MODERN

Trafalgar, 76 - Telèfon 18744 - BARCELONA

M. FAURA I SANS

Doctor en Ciències Naturals

Estudis tècnics de Geologia aplicada

Hidrologia - Minería - Agronomia

Recerca d'aigües i minerals

Laboratori d'assaigs d'aigües, minerals, roques i terres. — Correcció dels barrancs, fixament del paratge per a l'emplaçament de les preses de contenció, salts, estanys, etc. — Projectes d'aprofitament i distribució de les aigües captades per als serveis de les poblacions, industrials i agrícoles.

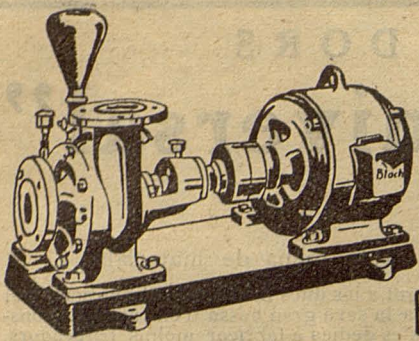
DIRECCIÓ DE LES OBRES PROJECTADES

Dies de visita:

BARCELONA

Dimecres i divendres, de 11 a 1

Provença, 324, pral. - Telèfon 71060

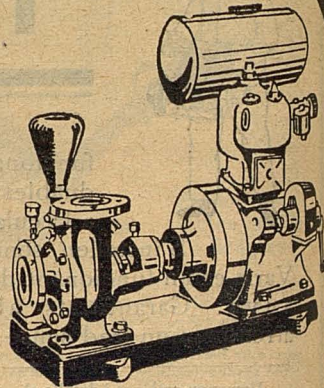

¡Agricultors!

Enriqueu vostres hisendes
instalant electro o motobombas per
recs de l'incomparable i acreditada

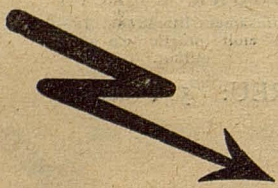
marca
Bloch

JAUME CUIXART - Maragall, 17 al 23 - BADALONA

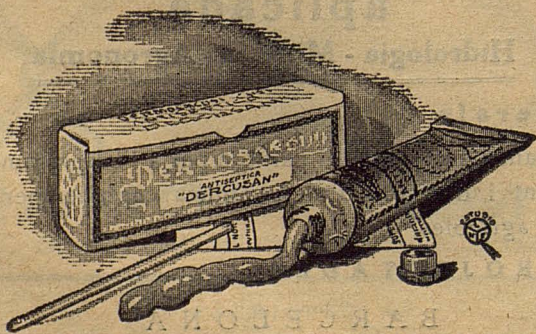

“DERCUSAN”

Antisèptic envasat en tubs d'estany,
és fàcil de transportar i guardar ::

Té aplicació en ferides i processos infectats tant en les persones com en els irracionals. Mata els paràsits (polls, puces, etc.). Es insubstituïble per a tractar aquestes infeccions en l'aviram, gossos, gats i altres animals domèstics. Desinfecta i cicatritza les picades dels tàvecs. No és metzinós ni irritant.

ES VEN A LES FARMACIES

Tub petit, 1'65 ptes. - Tub gran, 3'70 ptes.

Tub per a Clíniques i Veterinària, 7'80 ptes.

AGRICULTURA I RAMADERIA

DIES DE SORTIDA: EL 1.er DE CADA MES
UN SOL NÚMERO: UNA PESSETA

Director:
RAÛL M. MIR

SUBSCRIPCIO:
Per tot el país i Amèrica, un any. . . 10 pessetes
Altres països . . . . . 15 pessetes

El projecte de llei de contractes de conreu, a Catalunya

Heus ací el que opina el senyor Jaume de Riba, president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre:

«Per a formar concepte sobre els dos projectes de llei presentats al Parlament català pel Govern de la Generalitat, per a solucionar als conflictes derivats dels contractes de cultiu i per a regular aquests contractes, és precis tenir presents les causes i origen del conflicte.

Es precis reconèixer que abans del dia 11 de juliol de 1931 en què es dictà el decret de revisió de contractes d'arrendament, el conflicte agrícola a Catalunya no existia.

Només es discutia si el deshauci era o no aplicable a la *rabassa morta*, especialment quan acabava el termini del contracte i la vinya encara produïa, amb els ceps antics, perquè amb el sistema de *colgats i capficats* s'anava perpetuant; i en la vinya americana perquè amb el molt reduït del termini en alguns contractes i per la renovació parcial de les vinyes en altres, en acabar aquell, la vinya encara estava en bon període de producció.

La Unió de Rabassaires gairebé no es cuidava d'altra cosa que de la protecció dels seus associats en tals casos, però tenia molt poca importància i bastà la pressió de la Dictadura per a quedar gairebé extingida.

El desgraciat decret del dia 11 de juliol de 1931, dictat només per a corregir els abusos d'augments exagerats de preus i solucionar les dificultats de pagament de rendes per l'anormalitat d'aquell any, serví de bandera per a excitar l'egoisme del conreador, amb l'objecte d'aconseguir un major benefici del cultiu. Després la conveniència política feu la resta.

No hi ha dubte que, si el conflicte hagués tingut un fons real, s'hauria manifestat ja de temps en les qüestions entre propietaris i

cultivadors i hauria sorgit en totes les comarques espontàniament, però veiem que en contractes iguals i encara menys beneficiosos per al cultivador, hi ha gran part de Catalunya on no existeix el conflicte, estant la intensitat d'aquest, en raó directa de la propaganda política de la Unió de Rabassaires amb càrrecs de representació parlamentària.

El llegítim anhel de convertir-se el cultivador en propietari es ve realitzant a Catalunya amb la continuada parcel·lació de finques. Amb la parceria pogué el conreador ascendir de jornalero a patró; amb la *rabassa morta* ascendeix de patró a soci de propietari i amb la parcel·lació de finques ascendeix a propietari.

El Poder públic té l'obligació d'emparar aquest ascens en bé dels conreadors, però en bé al mateix temps de l'economia agrícola, i per això la millor política agrària a realitzar des del Poder és la de protegir la transformació que realitzen els agricultors catalans i fomentar la parcel·lació amb mesures legals i amb el crèdit agrícola, sense perjudici de corregir els casos de contractes abusius. Tota altra actuació és premiar una agitació artificial amb fins polítics, establint un pèssim exemple per a l'esdevenidor.

Aquest defecte té l'orientació donada als dos projectes de llei presentats al Parlament català.

El primer, això és, el de solució dels conflictes pendents, comet una injustícia patent en donar a l'acord de la Generalitat de 21 de setembre de 1931, una extensió diferent de la voluntat de les parts contractants.

Aquests eren els propietaris, representats per una Comissió de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, i el Consell Directiu de la Unió de Rabassaires, i allí pot llegir-se ben clarament com només es tractà de la

substitució de la consignació de fruits durant els judicis de revisió per alguna cosa possible, i després d'intentar diverses fórmules es convingué en rebaixar en un grau la part del propietari, *sense perjudici dels resultats de la revisió de la renda per aquell any, establerta en els decrets expressats*. Molts propietaris es resistien a acceptar el conveni davant el temor d'ésser enganyats, en el sentit que després es dongués més abast al conveni de l'establert, i, efectivament, així ha passat, puix els afiliats a la Unió de Rabassaires, faltant al pacte, no han complert els veredictes dels judicis de revisió quan els han estat contraris, sense perjudici d'exigir el seu compliment quan els han estat favorables.

Ara el projecte va més enllà, estableix d'una manera definitiva per als anys 1931, 1932 i 1933 aquell règim establert només per un fi processal, i així es dona lloc a un engany del qual es fa víctima al propietari, aprofitant l'equívoc d'un consentiment condicional i transitori per a interpretar-lo com a compromís ferm i persistent.

Si no hi hagués altres raons, aquest fet seria suficient per a explicar l'actitud de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, de no admetre pactes amb la Unió de Rabassaires, que només compleix quan es beneficia.

El Poder públic pot legislar el que cregui convenient al país, però no pot tòrcer la voluntat de les parts manifestada en celebrar un conveni.

Era impossible que la Comissió jurídic-assessora, composta de tan eminents juriconsults, admetés tal absurditat i per això ha hagut d'ésser introduït aquest en el projecte pel Govern de la Generalitat.

Igualment antijurídic és anullar les sentències fermes i alterar el règim penal, excloent els danys motivats per l'agitació rabassaire de la qualificació de delictes.

El segon projecte o sigui el de contractes de conreu, acredita a llurs autors de concixadors de les qüestions del camp català en aprofitar aquest moment per a introduir en la legislació civil preceptes tan interessants com el de la unitat del contracte de masove-

ria, el de respecte a les plantacions, el de subjecció del conreu a l'ús i costums de la comarca, el de la determinació de contractes tipus, el de protegir a qui millori la terra o que introduïxi nous procediments de conreu, etc.

Certament, aquests preceptes i l'estructuració tècnica del projecte acrediten la gran competència de la Comissió jurídica assessora i demostra l'avantatge de què els problemes de nostra terra són resolts per tècnics coneixedors del dret català, tant de l'escrit com del consuetudinari, i fa pena veure com constrenyits per les circumstàncies han hagut d'introduir preceptes completament renyits amb aquest esperit.

La transformació dels contractes de parceria en arrendament, quan aquella forma és enyorada per les terres d'Espanya i a la seva propagació tendeix la reforma agrària i especialment el projecte de llei d'arrendaments llegit a les Corts Constituents, i a la qual tant deu l'actual riquesa agrícola de Catalunya; la redempció de la *rabassa morta* a tipus molt més baixos que els d'adquisició de les altres terres i sense permetre al propietari reservar-se terres subjectes a tal contracte; la pròrroga indefinida dels contractes que porten més de vint anys d'existència, castigant així els propietaris condescendents i incitant-los a canviar sovint de conreadors; el fixar com a límit de terres que es reserva el propietari el de trenta hectàrees, sense distinció de la classe de cultiu i si són de seca o de regadiu; el no obligar al cultivador a admetre les millores que vulgui fer el propietari, allunyant així, en molts casos, el capital que podria dedicar-se a l'esmentat fi; el declarar inembargables el dret del conreador i els seus fruits, reduint així la seva garantia, i amb això el crèdit agrícola tan necessari; concedir el dret d'adquisició al qui adquireixi per títol oneros, el dret del cultiu, premiant així, no al conreador antic, sinó el nou vingut, i permetre l'adquisició parcial de les parts de finques, desfent així l'entitat econòmica i desconeixent el divers complement d'una part de finca amb una altra, per a la seva racional i metòdica explotació. Tots aquests són greus principis que han de produir grans mals a l'agricultor català. Llevat de raríssimes excepcions, que l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre és el primer en condemnar, els propietaris no han posat ni dificultat en la continuïtat dels contractes ni en donar facilitats a l'adquisició de terres per a llurs conreadors.

Tenim obert un concurs per a premiar els masovers i propietaris, i lloança, d'un gran propietari que presenta fins a nou masovers en tals condicions; en les nostres oficines es faciliten mitjans per a les parcel·lacions. Estem molt lluny d'emparar el criteri romà de

la propietat rústica; però en bé de tots els que d'ella viuen, sense preferències dels uns damunt dels altres, hem de treballar per a l'augment de tota riquesa rústica catalana i

els principis que deixem anotats continguts en el projecte van contra l'esmentada riquesa.

JAUME DE RIBA

Dictamen de l'Institut Agrícola, en el projecte de contractes de conreu

El Consell directiu de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, integrat per delegats de totes les comarques de Catalunya, aprovà en la seva darrera sessió el següent dictamen de la Secció Jurídica del susdit Institut:

Reunits els advocats que integren la Secció Jurídica de l'Institut per a l'estudi del Projecte de Llei especial per a la solució dels conflictes derivats dels contractes de conreu, presentat pel Govern de la Generalitat al Parlament de Catalunya, de 20 d'abril, a l'efecte d'emetre dictamen sobre aquell, després d'un canvi d'impressions i d'un estudi detingut de les seves disposicions, opinen per unanimitat, el següent:

Que si bé és d'apreciar el bon desig del Govern de Catalunya de donar solució el més aviat possible, per mitjà d'una llei, als conflictes pendents en el camp català, no obstant, solament a títol d'indult o amnistia i sota l'exclusiu concepte de mal menor, podem acceptar-la en principi i en termes generals, sempre que quedin rectificades determinades declaracions d'extraordinària gravetat i salvats o reformats alguns dels preceptes que la integren.

Es indubtable que tota llei, per a què, jurídicament parlant, pugui ésser respectada, deu, abans que tot, presidir-hi un esperit altament respectuós, no solament amb els fonamentals principis jurídics sancionats per pròpies lleis de caràcter positiu vigent, sinó àdhuc amb totes aquelles resolucions emanades dels diversos poders de l'Estat en virtut de facultats legalment exercitades.

Així, doncs, abans que tot i amb els deguts respectes, hem de protestar enèrgicament contra la inclusió en la llei, del pacte de la Generalitat de 21 de setembre de 1931, per ésser un pacte de caràcter exclusivament processal per aquell moment de tramitació dels judicis de revisió, a fi d'evitar les consignacions que s'exigien pels Decrets reguladors d'aquells judicis; estipulant-se el lliurament dels fruits pel conreador al propietari amb un pacte menys, el qual s'acceptà als esmentats efectes i solament a les resultes del corresponent veredicte dels susdits judicis. Així es donaria lloc a un engany del qual es fa víctima el propietari, aprofitant

l'equívoc d'un consentiment condicional i transitori per a interpretar-lo com a compromís ferm i persistent.

Per tant, el pacte de la Generalitat no és de cap manera aplicable en l'actualitat i s'ha d'excloure en absolut de la llei que comentem.

De la mateixa manera hem de protestar de la declaració implícita feta en el paràgraf tercer de l'article segon del Projecte de Llei que comentem, que els danys no constitueixen delictes, en limitar l'acció del propietari a la simple reclamació dels perjudicis, i aquesta declaració es col·loca en oberta oposició, no solament amb el corresponent principi fonamental de dret, sinó encara contra el definit i preceptuat a l'article 550 del vigent Codi Penal. Perquè si com a homes de Llei podem i devem en molts casos d'inclinar-nos per la clemència i benignitat envers els delinqüents, acceptarem com a bona l'indult o l'amnistia, però mai no podrem sancionar com a fet lícit aquell que constitueix un delictes, i declarar-lo com a tal per a eximir de responsabilitat els seus autors.

I de la mateixa manera hem de protestar de les declaracions que entranyen els articles vuitè i novè del dit Projecte de Llei, per sentar un precedent, sigui'ns permesa la frase, de caràcter vertaderament anàrquic, puix que a part que l'anul·lació de sentències fermes emanades del Poder Judicial, sense que adoleixin de cap vici de nul·litat, estableix un principi almenys antijurídic, llurs conseqüències han d'ésser funestes, no solament pel desprestigi natural en què es col·loca l'Autoritat Judicial, sinó pel necessari i inevitable estímulo que es crea per a la desobediència de les resolucions judicials que en matèria agrària, en el present cas, recaiguessin en el successiu.

Estimem, per consegüent, que ha de quedar modificat l'article segon en el sentit de no excloure les accions que per danys fossin d'incumbència del propietari o en el seu cas, declarar en forma terminant i precisa l'amnistia de determinats delictes de danys.

Que, tenint en compte l'angoixosa situació econòmica perquè travessen una infinitat de modestos propietaris, la qual no els permet

de poder esperar a llarga data el cobrament de les quantitats en metàl·lic o fruits que indugudamet retenen llurs arrendataris o parcercs, els terminis assenyalats per al compliment de sentències, el primer paràgraf de l'article quart s'ha de modificar en el sentit de suprimir el termini mínim i disminuir o reduir el màxim a tres anys, tot el més. I en el cas que l'arrendatari o parcer condemnat al pagament faci traspàs de la terra que conrea, l'adquirent haurà de respondre del deute, considerant-se vençuts els terminis concedits al primer. Així com s'haurà de fixar també en les sentències la garantia a prestar per l'arrendatari o parcer condemnat al pagament, per assegurar el compliment de llur obligació.

De la mateixa manera creiem que han d'ésser esmenats els articles vuitè i novè, en el sentit que es respecti tota resolució judicial o sentència ferma, encara que estigui pendent d'execució.

Així com també precisa la supressió del final del paràgraf primer de l'article onzè en el que fa referència al pacte de la Generalitat de 21 de setembre de 1931.

El pacte de la Generalitat no pot estendre's a més del que les parts convingueren,

que és a un procediment interí fins al veredict dels judicis de revisió, i com que el legislador no pot canviar la voluntat de les parts contractants, s'ha de suprimir tota cita del susdit pacte que no sigui per a obligar els parcercs a retornar el que en mèrits del dit pacte s'apropriaren, quan excedeixi del resultat en el judici de revisió respectiu.

I per últim, amb referència al cas de recusació del President de la Comissió Arbitral, que crea el paràgraf segon de l'article onzè i el seu nomenament mitjançant insaculació dels candidats que es designin, s'hauria de preceptuar que aquests estiguessin investits de la natural solvència cultural, i per tant, que haurien de pertànyer a qualsevol de les següents Corporacions: Notarial, Judicial, Fiscal, Registradors de la Propietat, Enginyers Agrònoms i Pèrits Agrícoles.

Barcelona, 24 d'abril de 1932.

Joan Garriga i Massó, Feliu Ballester, Josep M. Borrell de Zulueta, Delfí Canela i Cots, Manuel Escoda i Guiteras, Manuel Florensa, Antoni Jansana i Llopart, Josep Llobet i Sanjuan, Vicenç de Moragas, Eduard Vidal i Riba i Francesc X. Vila i Teixidor.

La qüestió de les matèries tartàriques

Aquest assumpte per la índole del mateix, conegut a fons per poques persones, i d'una importància relativament petita al costat d'altres qüestions, en té no obstant força més del que la gent es pensa, i sobretot, és la mostra i resum del desdeny i poca consideració amb què els Governos de tota mena, vénen ja tradicionalment tractant a la viticultura.

La batalla està entaulada entre un sol home representant de la principal fàbrica d'àcid tartàric espanyola (n'hi ha tres) per una banda, i la viticultura i la destil·leria vínica per l'altra. Legalment la qüestió és la següent: a instància de l'esmentat fabricant, el Ministre, que era en Rodríguez de Viguri, del darrer govern de la Monarquia, passant per damunt de la llei que prohibeix modificar els aranzels per decret, grava amb unes pessetes l'exportació de matèries tartàriques mentre estiguin a un preu superior al de l'anterior bieni o mentre el Consell d'Economia no acordi el contrari.

Des de la data del decret, les matèries tartàriques han valgut bastant menys del preu del bieni anterior; i als pocs dies de la seva publicació, el Consell d'Economia acordava rebutjar tot impost d'exportació a aquelles

matèries. Doncs, malgrat això, el Ministre tan fresc i el mateix els ha passat als seus successors tot i conèixer la illegalitat amb la qual es fonamenta.

En veure's tan ben tractat pels Governos, el fabricant d'àcid tartàric, encara ha demanat que apugin més aquest drets d'exportació i una sèrie d'altres coses que assegurarien més el monopoli absolut que pretén sobre matèries i sobre l'àcid tartàric. De moment li van concedir treure els drets d'entrada que pagaven les matèries tartàriques estrangeres, i la resta no ha passat més endavant perquè els fassinaires i els vinyaters han posat el crit al cel i no s'han atrevit els governants fer-la més grossa ara per ara.

Actualment el resultat és el que segueix: Espanya produeix matèries tartàriques valorades en àcid tartàric en quantitats de més de 6.200 tones; les fàbriques espanyoles d'àcid tartàric no poden consumir més que unes 2.000 tones anuals. Malgrat això, disposen: Primer: Del monopoli nacional de l'àcid tartàric per la raó que el que entra de l'estranger paga 70 pessetes or, tarifa prohibitiva que fa que el consumidor d'àcid tartàric espanyol el pagui ordinàriament sis rals el quilo per damunt del preu mundial. Segon:

del monopoli de les primeres matèries que necessita perquè les que surtin han de pagar 1, 2'50 ó 4'75 pessetes or, segons les matèries, els drets de les quals fan impossible l'exportació de les quatre mil i escaix de tones que sobren, amb greu perjudici de l'economia i de la viticultura. Tercer: de les matèries tartàriques estrangeres que vulgui, ja que sols paguen d'entrada un dret estadístic de 25 cèntims. El monopoli, doncs, no pot ésser més absolut ni més injust.

El resultat més alarmant, és que es perden per a l'economia del país unes 4.200 tones de matèries que deixen d'exportar-se i que representen un valor de uns 9.000.000 de pessetes.

Resumirem breument les raons en pro i en contra.

Diu el fabricant d'àcid tartàric, que cada país ha de treballar fins al màxim les matèries que produeix, cosa verament desitjable si es pot vendre el producte elaborat, cosa impossible en aquest cas com veurem després. De totes maneres, és l'argument de més vàlua que presenta, però li farem notar que segons aquesta norma haurien de plegar totes les fàbriques de teixits de Catalunya, perquè no produïm tota la llana que es consum, ni un bri de cotó, com tothom sap.

Diu que s'han de protegir les indústries nacionals, cosa també acceptable i beneficiosa. Ara, que si per a mantenir una indústria que representa un capital de 4.600.000 pessetes i un nombre d'obres que no passa de 130 s'ha de matar la destil·leria vínica que representa un capital superior a 40.000.000 de pessetes i més de 7.000 obrers empleats, no sabem veure el benefici per cap cantó. I no hi comptem la viticultura perquè ara ve parlar-ne.

Diu que això a la viticultura no li pot interessar perquè és per a ella una cosa tan insignificant que no té importància. Doncs, bé; cada hectolitre de vi produeix entre la brisa i les mares, aproximadament, 1'54 pessetes que representa més del 6 per 100 del preu del vi i per tant en tot Espanya de 25 a 30 milions de pessetes. Només cal dir que de l'import de les matèries tartàriques del vi en surt el cost de vinificació i encara en sobra. Això és evident. A més, amb aquest monopoli, difícilment subsistirán les destil·leries víniques que no poden pas viure sense el suport de la destil·lació de sub-productes de la vinificació i per tant desapareix la més grossa possibilitat de poder cremar vi en anys de sobreproducció, i queda ineficaç aquella famosa i vertaderament pràctica, la tan coneguda vàlvula de seguretat de la viticultura.

Hem dit abans, que és quasi segur que l'àcid tartàric fabricat a Espanya, suposant que es fabriqués tot el que permet la quantitat de matèries tartàriques que produïm, és

d'impossible venda. En efecte, en produïrem 6.000 i escaix de tonelades i com que el consum nacional és solament de 500 a 600, en sobrarien més de 5.000. Ara bé; Anglaterra, Estats Units, Alemanya i Itàlia que en són les nacions més consumidores, tenen tarifes prohibitives gairebé totes a l'entrada de l'àcid tartàric per a protegir les fàbriques llurs instal·lades ja d'antic. Si no un atac en forma de *dumping* (i no pot ésser d'altra manera que a costa dels productors de primeres matèries) des d'Espanya, defensaran llur producció apujant encara més les tarifes, ço que ja ha fet Alemanya i està disposada a fer alguna altra nació. Amb el qual la producció espanyola quedarà sitiada i com que la producció mundial de matèries tartàriques és avui doble de la que pot consumir el mercat i per tant les fàbriques estrangeres poden sortir-se fàcilment de primera matèria en altres nacions, haurem aconseguit a fi de comptes que les compres de matèries

que tradicionalment es fan a Espanya es desplacin cap a altres nacions amb la consegüent i irreparable pèrdua per a la viticultura i l'economia nacional tota.

Mentrestant, i això ho diu tot, els fabricants d'àcid tartàric espanyols han adquirit matèries tartàriques a França, pagant-les a un preu més elevat que el que ofereixen per les nostres matèries, de millor qualitat que les franceses.

La situació actual és vertaderament insostenible i si el Govern continua escoltant les interessades i gens exactes afirmacions dels que tendeixen a un monopoli insostenible, la pèrdua per a l'economia espanyola serà evidentment important.

Podríem encara dir altres coses més, referent a això. Creiem no obstant, que n'hi ha prou amb el que hem exposat perquè hom es faci càrrec de la importància de la qüestió.

FRANCESC SANTACANA

L'escàndol del nitrogen

UN NOU ATROPELL A L'AGRICULTURA.—El Consell ordenador de l'economia nacional, nomenà el pro-passat novembre una comissió mixta del nitrogen, la qual va constituir una Ponència encarregada d'estudiar i proposar els mitjans necessaris per a nacionalitzar el mercat dels adobs nitrogenats.

Les conclusions de la Ponència, semblen dirigides a establir mesures per a fomentar el desenvolupament de la producció del nitrogen a Espanya, partint de la base d'obligar a vendre el sulfat d'amoníac a la paritat amb el preu a què es venia a França l'octubre passat o sigui als voltants de les 50 pessetes els cent quilos sobre vagó. El nitrat es venia a unes 60 pessetes.

Tenint present que el sulfat d'amoníac es ven a unes 30 pessetes i el nitrat a unes 40 pessetes i que el consum actual d'amoníac és d'un 350 mil tonelades i d'un 130 les de nitrat, que fan un total d'un 500 mil tonelades d'adobs nitrogenats i tenint present ço indicat, es pot calcular en uns 100 milions de pessetes el perjudici que ocasionaria a l'agricultura espanyola de portar-se a cap els propòsits de la Comissió del nitrogen.

La ponència sembla que vol inspirar-se amb el que passà a França, però sense tenir en compte que quan les fàbriques de nitrogen varen ésser bastides en aquell país, els preus dels adobs nitrogenats eren el suficient alts perquè sense protecció de cap mena resultessin un bon negoci.

Però ve després una forta devallada de

preus degut a una superproducció mundial d'adobs nitrogenats i com que en aquesta indústria hi tenien invertides sumes quantioses per a evitar la seva ruïna, el govern de la veïna República va tenir de dictar mesures encaminades a protegir-la però donant compensació a l'agricultura en forma que si bé els agricultors paguen a bon preu els adobs nitrogenats, també han venut els seus blats a preus remuneradors que han oscil·lat entre les 55 i 85 pessetes els cent quilos.

Espanya es troba avui en una situació completament oposada a la que es trobava França quan va implantar i organitzar l'indústria del nitrogen, doncs tenim:

1.—Perquè existeix un sobrant mundial d'adobs nitrogenats el qual ens permet obtenir-los a preus força avantatjosos.

2.—El nostre blat es ven difícilment al preu de 45 pessetes els cent quilos, això quan es pot vendre i no parlem pas dels demés productes de la terra els preus dels quals són quasi bé ruïnosos.

Amb aquesta perspectiva tan desfavorable els promotors de la nacionalització del mercat del nitrogen amb la corresponent fixació de preus elevats estan preparant un vertader atropell contra la principal font de la riquesa nacional o sigui contra l'agricultura, a menys que llurs intencions vagin lligades a una política conjunta de millorament simultani dels preus dels productes de la terra.

Per el que es veu no sembla pas molt segur que els que volen impulsar Espanya amb el pretext de la defensa nacional i de millorar la balança comercial a nacionalitzar el mercat del nitrogen, vagin absolutament de bona fe.

Si es cerquen els antecedents i mòbils que els anima es veu que el punt de partida de tota la combinació, el peu dret d'aquest joc radica a l'estranger i per concertar en la participació que l'important entitat nordamericana productora de material elèctric la General Elèctric té en els Salts del Duero en el Consell de la qual està representada per el Marquès de Targiani.

La General Elèctric està naturalment guiada per la preocupació de col·locar el seu material, però es dóna perfecte compte que el capital necessari per a aprofitar els salts del Duero no hi acudirán si la col·locació del fluid elèctric no està abans assegurat i a un preu remunerador. Si fem l'inventari de les aplicacions que encara resten per a aquestes fonts d'energia, es veu clarament que la major part no té altre aplicació que la de la fabricació de nitrogen.

Arribem doncs a la conclusió que el desenvolupament de la indústria del nitrogen sintètic a Espanya és condició necessària i imprescindible per a què totes les combinacions preparades per la General Elèctric (representada a Espanya per la Goatham) i les demés entitats amb ella lligades, puguin ésser un fet.

Els salts del Duero volen com és natural col·locar la seva energia elèctrica a un preu alt; això portaria com a conseqüència elevar a un nivell tal el preu del nitrogen fabricat, que la importació alimentada per un excés de producció mundial podria fer a la indústria nacional una competència mortal. És necessari lligar aquesta importació reglamentant-la i obligant-la a practicar a preus de venda el suficient elevats per així poder assegurar-se un desenvolupament ràpid de la indústria nacional del nitrogen i com a conseqüència l'increment del consum d'energia elèctrica.

Aquest és el lligam dels fets. En el punt de partida es troben interessos de la General Elèctric i en altre extrem l'agricultura espanyola sacrificada a aquests interessos.

Aquesta interpretació està avalada, entre altres, pels fets següents:

1.—La presència del Marquès de Targiani, agent de la General Elèctric en el Consell de salts del Duero i la intervenció de dit senyor en les negociacions entaulades per a armonitzar els interessos dels salts del Duero i d'altres grups hidroelèctrics espanyols.

2.—La presència del senyor Sánchez Cervo, conseller delegat de la Geatham (agència en Espanya de la General Elèctric) en

la presidència de la Comissió Mixta del nitrogen.

3.—La importància donada en la Comissió del nitrogen i en la Ponència a la representació de la Indústria Elèctrica i especialment als Salts del Duero.

4.—L'absència absoluta en la Ponència, de vocals agricultors.

5.—La constitució d'una Societat intitulada *Sociedad Electro Química Hispania*, filial de Salts del Duero i en la qual s'hi troben representats els mateixos interessos que figuren en la Ponència de la Co-

missió Mixta del nitrogen que està encarregada de realitzar estudis de projectes de fabricació del nitrogen a Espanya de comú acord amb les activitats de l'esmentada Comissió.

Com a fi de comptes i resumint, es veu clarament que la política del nitrogen recentment acordada no és altra cosa que un pretext per a servir a costes de l'agricultura espanyola els interessos de la indústria elèctrica, darrera la qual s'hi troben amagats interessos estrangers.

Z.

els llocs d'esports, etc., com en les cases de convalescents, hospitals, etc.

Igualment en les escoles, col·legis, fàbriques... els distribuïdors automàtics hi tenen un lloc assenyalat.

Realitzar i aprofitar aquesta manera de posar a disposició de tothom els fruits en les ciutats i llocs de molta concurrència, presenta no despreciable interès per als consumidors, a l'hora que el té considerable per als productors. Com que aquesta modalitat agrícola està en camí de prendre gran volada entre els nostres pagesos, tot el que sigui per a contribuir i facilitar el consum de fruits, ha d'ésser vist amb simpatia i interès.

Tenint-ho així en compte creiem que s'ha de procurar afavorir aquesta nova i elegant manera de fomentar llur consum.

Distribució automàtica de fruits

Cada dia pren més volada, principalment a l'estranger, el modern procediment de la distribució de fruits, per mitjà d'aparells automàtics.

Als Estats Units, segons el *Bulletin de l'Office general des fruits*, aquest mitjà de repartir els fruits, en pocs anys s'ha generalitzat en gran manera.

Aquests aparells són construïts en diferents formes. Els més complicats ofereixen un aspecte similar als distribuïdors automàtics de xocolata i bombons que veiem a les andanes d'algunes estacions ferroviàries.

Sostinguts sobre uns peus, tenen a la part superior una estanteria de vidre que deixa veure al públic els fruits. Sobre l'aparell o en un dels seus costats s'hi troba l'orifici que rep les monedes. Estirant una anella, el fruit va a parar al recipient receptor d'on es recull.

Altres models, menys complicats, estan constituïts per una senzilla caixa metàl·lica que pot ésser fixada, per exemple, a la paret.

La façana, diríem, de l'aparell forma també l'estanteria, i com en els primers aparells descrits, té un funcionament mecànic. El fruit és recollit a la mà, mitjançant un espècie d'embut metàl·lic que hi ha sota l'aparell.

Pomes, taronges, és a dir els fruits de forma esfèrica ben equilibrats, són posats en aquests distribuïdors.

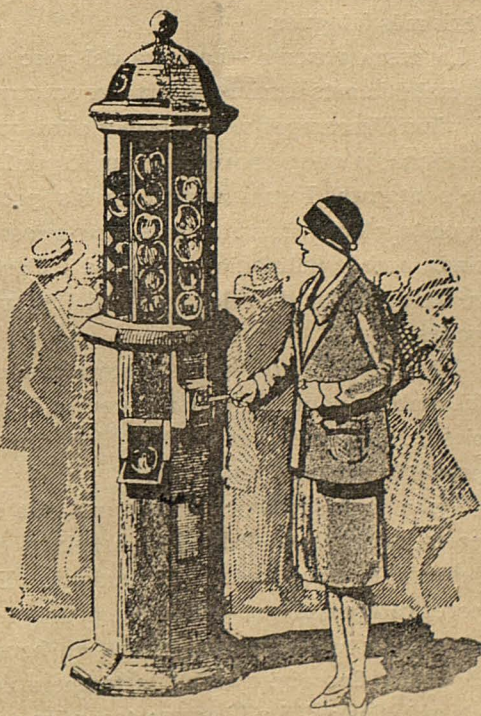
Els muntats sobre peus, s'installeixen en els llocs públics, com *squares*, jardins, museus, estacions, locals d'espectacles, etc., i fins en els carrers.

Els tipus de dimensions més reduïdes es claven a les parets de magatzems, bars, etcètera.

El consumidor americà que degut a una propaganda intensa i ben dirigida, s'ha con-

vertit en consumidor formidable de fruits, no solament en els àpats sinó a tot hora del dia, té manera gràcies als distribuïdors automàtics, de satisfer els seus capricis en qualsevol moment.

Rieman, referint-se a aquesta moderna

Un dels nombrosos models d'aparells automàtics de distribució i venda de fruits

distribució dels fruits, es pregunta si a França tindria èxit i opina que fóra abans indispensable fer propaganda que eduqués als consumidors. Entre tant aquests distribuïdors podrien figurar en molts llocs: en les andanes de les estacions, on els viatgers trobarien manera de proveir-se amb rapidesa de postres durant el viatge. En els jardins públics i *squares*, on les mares i mainaderes trobarien fàcil manera d'improvisar un esmorsar o berenar per a les quitxalles. En

Els preparats sulfurosos substituïts dels sofre per al tractament de les vinyes i fruiterars

Certs preparats sulfurosos aplicats a la vinya, poden sinó substituir completament el sofre en la lluita contra l'*oidium* o sigui la *malura vella* dels ceps, almenys reduir considerablement la despesa d'aquesta matèria. Com que l'encariment del sofre és cada dia major, ha de procurar-se trobar una compensació als preus elevats a què es ven, mitjançant els medis que té a mà el viticultor per aconseguir-los. Un d'aquests s'obté mitjançant l'ús de les barreges sulfocàlciques.

Una fórmula que pot seguir-se per a preparar-la és la següent:

Per cada 20 litres d'aigua, es prenen 2 quilos de calç viva i 4 quilos de sofre mòlt. L'aigua es fa bullir dintre una caldera de ferro i quan té una temperatura d'uns 30 graus, s'hi tira la calç. Quan el líquid ja està en plena bullida, s'hi va afegint el sofre de mica en mica. La bullida es procura que duri uns 60 minuts; durant aquest temps va remenant-se sense parar el contingut de la caldera i afegint-hi aigua de tant en tant, fent que el nivell d'aquesta sigui sempre el mateix. Passat el temps assenyalat, per decantació es treu el líquid de la caldera, que barrejat amb aigua a la proporció del 4 al 5 per 100 i aplicat als ceps i altres plantes, lliura a aquestes de moltes malalties, i està molt indicat per a prevenir la *malura vella* dels ceps, dels rosers i d'altres vegetals.

Malalties del porc

EL MAL ROIG.—Durant el darrer estiu els criadors de porcs de les nostres contrades han vist passar per les seves corts una malaltia de les més corrents que, de tant en tant, fa veritables estralls i que, segons l'època i les circumstàncies, poden esdevenir catastròfics. I, no obstant, el *mal roig* no és pas la malaltia més temible, ja que davant d'ell i per ordre rigorós de mortalitat hi tenim la molt més terrible *pesta porcina* i la *septicèmia hemorràgica*.

A fi de què els nostres criadors no puguin al·legar una ignorància completa que, en aquests casos esdevé molt funesta, per tots els medis possibles farem que tinguin una petita idea de quines són les malalties que han de vigilar més en els porcs, senyals per a conèixer la seva aparició, i manera de prevenir-les i combatre-les.

Les principals malalties infeccioses, o sigui que es propaguen ràpidament per contagi, i que ataquen els porcs, són:

- 1.—La pesta porcina.
- 2.—La septicèmia hemorràgica.
- 3.—El mal roig.
- 4.—El tifus i el paratífus.
- 5.—L'enteritis necròtica i l'enteritis mixta.

El bacil del *mal roig* va ésser descobert per l'investigador Löffler, l'any 1882. Això no vol dir que abans de l'any 1882 no hi hagués *mal roig*; n'hi havia, però, aquesta infecció era inclosa entre les carboncloses. Aquest bacil que és d'una resistència molt forta, viu molt bé dins les aigües entollades i les residuals de femers.

Els animals, per un regular, es contagien amb l'aigua del menjar i, sobretot, amb els transports dels carros i camions que a voltes impensadament transiten per paratges contaminats. Un cop contagiats l'animal, tarda un període de 2 a 5 dies en manifestar els efectes de la infecció. Aquests senyals són quasi invariables.

Primer de tot, els porcs refusen el menjar. No s'aixequen. Van molt durs, de tal manera que els excrements tenen forma de boles. Quasi sempre, un petit reconeixement posa en descobert algun vermell que varia de to, des de la placa del tamany de 10 cèntims lleugerament rosada, fins a la d'una extensió com la mà, de caires vermells i fons morat fosc. Aquestes taques que sota la pressió del dit, momentàniament es tornen blanques, acostumen a sortir a les orelles, cuixa, sota la panxa, esquena, etc. La temperatura puja d'una manera alarmant. Es aquesta la forma més corrent com fa la seva aparició, el *mal roig* dels porcs.

El tractament del *mal roig*, un cop manifestada la infecció, és únicament i exclusivament a base de fortes dosis de sèrum amb injecció. Avisant ràpidament se'n salven molts, quasi el 80 per 100. Si es deixen transcórrer 5 o 6 dies, aleshores, un cop la malaltia ha ocasionat seriosos estralls en l'organisme del porc, és quasi materialment impossible salvar-lo.

La profilaxi, o sigui la prevenció per a què el porc no pugui agafar el *mal roig*, és d'una seguretat absoluta, vacunant-los de petits, amb sèrum i vacuna. La immunitat adquirida per la sèrum-vacunació té un any de durada, i tenint en compte el seu preu mòdic, és una temeritat molt perjudicial deixar els porcs exposats al perill del *mal roig*, i no aprofitar-se de la seguretat que contra aquesta plaga proporciona la sèrum-vacunació, feta al seu temps i amb la tècnica i preparació especial que necessiten aquestes operacions, per a ésser acompanyades de l'èxit més falaguer.

LA PESTA PORCINA.—La pesta del porc és la malaltia més terrible, per la manera rapidíssima d'escampar-se i per la mortalitat que ocasiona, ja que sempre moren un 90 per 100 dels atacats. I com si això no fos prou, aquesta plaga acostuma presentar-se associada amb la pulmonia contagiosa i d'aquí ve la dificultat de separar-les, moltes vegades.

La pesta del porc, que és coneguda, també, amb els noms de neumo-enteritis infecciosa, diftèria del porc i mal de Marsella, és produïda per un virus filtrable.

Quan la *pesta* ha entrat en una cort de porcs, al cap de 6 o 7 dies ja es coneixen els senyals o símptomes de la malaltia. Els porcs refusen el menjar; pateixen una sed intensa i si no tenen aigua clara, en beuen de bruta, fins que s'acaba; la temperatura els puja fins a 41 i a 42 graus; tenen les parpelles inflamades i lleganyoses (conjuntivitis); caminen de puntes, amb l'esquena arquejada cap amunt, tambalejant-se i ballant una mica del darrera; les orelles un xic morades, amb puntets hemorràgics; estrenyiment de les matèries fecals, primer, i tot seguit un còlic fètid i a voltes sanguinolent. Aquest és el quadre típic de la *pesta*.

Es presenta en quatre formes diferents; la septicèmica, la intestinal, la pectoral i la mixta, i, naturalment, dins del quadre simptomàtic general que acabem de descriure, cada una d'aquestes formes de *pesta* es desenrotlla d'una manera distinta. La forma septicèmica és la més ràpida; el quadre

simptomàtic és accentuadíssim, i els porcs moren en 24 hores. Sortosament aquesta no és la més freqüent.

La forma intestinal és la més corrent; els símptomes són els que ja hem descrit, i la malaltia acostuma a durar de 8 a 14 dies.

La forma pectoral presenta els símptomes de la pulmonia contagiosa (que ja en parlarem més endavant), i és l'associació de la pulmonia amb la *pesta*.

La forma mixta, com el seu nom ja indica, presenta una barreja de símptomes de les formes intestinals i de pit, i a voltes fortes macadures a la pell, a les orelles, a la cua, taques roges d'un relleu sobresortint que es converteix més tard en una capa pustulosa que s'escampa per tot el cos de l'animal.

El tractament curatiu és exclusivament a base de sèrum. Si es poden tractar de bell antuvi, es salven la gran majoria; però el tractament ha d'ésser rapidíssim i un xic intens. A causa del preu elevat del sèrum, el tractament curatiu és una mica car, però, comparat amb els resultats que s'obtenen, és la única solució que deu emprar-se en el cas de presentar-se la *pesta* en porcs que no siguin vacunats.

La prevenció absoluta dels porcs per a què no agafin la *pesta* s'obté amb la sèrum-vacunació. Es millor fer-ho de petits, als 4 mesos. La immunització dura un any. Els nats de truges vacunades estan immunitzats fins als 4 mesos, al qual temps ja admeten la vacuna.

Es una casualitat molt gran que els porcs no vacunats, ne agafin la *pesta*, i per això els criadors en gran escala els vacunen sempre, tots, de petits, hi hagi o no hi hagi *pesta*.

LA SEPTICÈMIA HEMORRÀGICA.—Va ésser l'investigador americà Salmon qui, l'any 1886, va separar de les infeccions de la pesta del porc el bacil *bipolaris suicepticus*, causant de la malaltia que va batejar amb el nom de *swine plague* que en català equival a *plaga del porc*, la qual és coneguda també amb el nom de *pulmonia contagiosa*.

La *septicèmia hemorràgica* és una malaltia molt greu, però que té l'avantatge, sobre la *pesta* i el *mal roig*, de què no es propaga tan fàcilment, i més aviat la seva aparició a les corts sol ésser d'una forma esporàdica i escadussera. Es per excepció quan esdevé enzootica i quan això succeeix, no sol sortir del poble o terme on s'ha declarat, salvant els casos d'un contagi molt directe.

L'origen del contagi és molt problemàtic, ja que les bactèries específiques, capaces de produir la malaltia, es troben, indistintament a terra, barrejades amb els aliments, amb l'aigua, com també en les vies respiratòries i en els budells dels porcs que estan sans.

Per a què aquestes bactèries esdevinguin

patògenes, això és, que originin la malaltia, és precis que la resistència corrent i habitual del porc disminueixi o minvi per causes debilitants, (refredaments, humitats, corts en males condicions, mala alimentació, etc.) i, naturalment que, amb condicions un xic pessimistes, els microbis menys perillosos despleguen la seva acció patògena.

Hi ha la forma sobreaguda, la forma aguda i la crònica. En els casos sobreaguts, evolucionen ràpidament. Els animals estan abatutíssims, sense gens de gana; amb febre per sobre 41 graus; respiració fatigosa, i pols cardíac molt fort. S'amaguen sota el jaç; si es fan caminar tambalegen, donant giravolts. Els hi surten taques fosques i moren entre dotze i vint-i-quatre hores.

La forma aguda segueix un curs menys ràpid, amb símptomes més atenuats. Tos seca; dilatació dels forats del nas; bonys al coll; al començar la malaltia, estrenyiment, seguint una diarrea forta i a voltes sanguinosa, i vòmits. Tot això acompanyat d'una respiració fatigosa i enflaquiment progressiu.

La forma crònica esdevé solament a les corts on la *septicèmia* no ha estat degudament tractada. Els símptomes, encara que molt rebaixats de to, subsisteixen, i amb la tos i amb la diarrea, els porcs no es curen ni moren, i naturalment, no creixen ni fan res de bo.

El tractament preventiu, és a base de l'Agresina, producte biològic d'alta potència. Tenint en compte la petita dosi, 2 grams, que es necessiten per a immunitzar, per més d'un any de temps, els porcs contra la *septicèmia hemorràgica*, aquesta vacunació resulta a molt baix preu.

Quan la malaltia s'ha presentat, es combat amb molt d'èxit emprant el sèrum contra la *septicèmia* o vacunes curatives específiques contra aquesta malaltia.

EL TIFUS I EL PARATIFUS.—A més de les malalties infeccioses tractades anteriorment, és bastant corrent la presentació de les malalties del ventrell, de caràcter marcadament tifòidic, sobretot en els garrins i bestiar jove.

Quan els garrins mamen i també quan tenen 8 ó 10 setmanes, són freqüentment atacats d'una diarrea intensa, que els retrassa en gran manera, morint-ne bastants i sortint força raquífics els que poden escapar-se'n.

Aquesta infecció bacillar que per sí sola té ja força importància, en té molta més si es considera que en contraure els garrins aquesta malaltia i a causa del gran debilitament que ocasiona, s'obren les portes de bat a bat a tota la sèrie de infeccions mortíferes de la *pesta*, *septicèmia hemorràgica* i *mal roig*, contra les quals a no ésser fill d'una tru-

ja vacunada, no porta el garrí immunitat de cap mena.

Per altra part, com que ens trobem en el cas de què abans dels 3 mesos no es poden vacunar els porcs contra la *pesta*, per manca de resistència i perquè la immunitat adquirida abans de finit l'alletament és gairebé ineficaç, d'aquí es desprèn la necessitat d'emprar tots els medis a fi d'obtenir que el garrí arribi fins als 3 mesos sà i sense infeccions de cap mena, que si per si soles ja són prou perilloses, ho són molt més pel fet de posar els garrins en condicions en extrem favorables per a ésser víctimes de les malalties al·ludides.

Per aquestes raons, és altament beneficiós que els criadors i recriadors de garrins vacunin aquest bestiar contra el *tifus* i el *paratifus*, la vacuna efectiva per les quals, pel període d'un any, ve a costar una pesseta per cap.

Ademés, ofereix l'avantatge pels recriadors que es venen els porcs als 3 ó 4 mesos, de què amb aquesta vacuna estalvien totes les altres, els efectes de prevenció dels quals hauran de tenir en compte els que recriïn aquest bestiar des dels 3 ó 4 mesos fins a l'engreixament total.

L'ENTERITIS NECRÒTICA I L'ENTERITIS MIXTA.—Amb bastanta freqüència el Veterinari és cridat per a visitar uns porcs malalts, quasi sempre de pocs mesos, que presenten un quadre simptomàtic que no encaixa en cap dels de les infeccions abans descrites i que, malgrat l'escassa virulència que al començament sembla desplegar l'agent patogen causant de la infecció, poc a poc va produint baixes, que augmenten paulatinament a mesura que van passant dies.

Quasi sempre ens trobem davant d'uns porcs emmagrits, amb el pèl enfosquit i rúfol, pell rasposa i enganxada, llom arquejat i una diarrea mucosa quasi contínua que va caient anques avall, donant als animals un aspecte de brut intens, i d'un enflaquiment de consumpció progressiva. Aquesta infecció és l'*enteritis necròtica*, i quan a més dels símptomes descrits es presenten complicacions toràciques, amb simptomatologia pulmonar, és que es tracta de l'*enteritis mixta*.

Aquestes infeccions ocasionen moltes baixes, a causa d'ésser poc conegudes i de difícil diagnòstic. Un cop comprovades, els malalts que encara no han entrat en un estat crònic, es curen bastant bé a base de la Bacterina Mixta i de la Bacterina Enteritis Mixta convenientment aplicades i amb règim alimentós rigurosament apropiat.

* * *

Les epizooties esmentades constitueixen un obstacle seriós pel progrés de la ramaderia catalana en general. És molt gran el tribut que Catalunya paga per malalties

del bestiar porcí, ja que passen de 8.000.000 de pessetes anuals les pèrdues ocasionades per la mort de bestiar a causa de les epizooties.

Un dels remeis de defensa contra les epizooties són les Societats d'Assegurances del bestiar, de tipus comarcal, mitjançant les quals els criadors i recriadors es reparteixen, entre tots, les baixes que tenen uns pocs; però descuiden encara les mesures per a evitar que es presentin nous contagis.

I, més que reparar el dany experimentat en la pèrdua del capital, importa el desterrar de les comarques les malures epizootiques, ja que d'aquesta manera la ramaderia lliure d'aquell tribut, millora notablement. Les llavors de preu i els caps escollits adquireixen carta de naturalesa al país i les races es regeneren ràpidament.

Pel contrari, on les epizooties són un perill constant pel ramader, aquest a cada baixa que sofreix, encara que estigui associat, reposa la pèrdua amb un cap de menys valor, i poc a poc, la comarca queda amb una població ramadera depreciada. Són molts els fracassos d'intent de millora registrats important llavors estrangeres i reproductors de races selectes que han estat víctimes de les epizooties (1). I aquestes són totalment evitables implantant les mesures sanitàries que per a cada una d'elles disposa la legislació vigent; i per a lluitar amb totes les probabilitats d'èxit contra les malalties infecto-contagioses del bestiar, és necessari que a cada demarcació comarcal hi hagi un tècnic capaç i que tingui els coneixements científics necessaris per a diagnosticar les malalties i posar en pràctica el pla de defensa apropiat, així com també el tractament del bestiar malalt.

Entre els medis de defensa de què disposa la ciència per a fer front als enemics del patrimoni ramader, ocupa el primer lloc l'ús de les vacunes preventives. Més val prevenir que curar, diu un axioma de la medicina moderna, i tot quant es faci a Catalunya per a prevenir les malures del bestiar serà contribuir a la conservació i augment de la seva riquesa nacional,

RAMON VILARO I GALCERAN
Veterinari

(1) Ve a refermar la nostra tesi, el fet que l'any darrer i amb el fi altament elogiable de fomentar el millorament de la Ramaderia Catalana, la Generalitat de Catalunya va procurar l'adquisició i remesa de 16 magnífics exemplars raça Yorkshire, els quals oportunament foren subhastats a la Granja de Caldes de Montbui entre un bon nombre de Sindicats i Ramaders de Catalunya, que els varen comprar tots.

Doncs, bé: la major part d'aquells exemplars, dignes de millor cura i fi, ja no existeixen, perquè han mort de pesta o pulmonia contagiosa.

En canvi, l'exemplar que nosaltres varem poder obtenir en aquesta subhasta i que va ésser destinat als corrals d'uns ramaders amics, està completament sà i fort, i, encara que en plena creixença, es poden apreciar en ell les excel·lents característiques que tanta fama han donat a la raça Yorkshire.

Aquest exemplar, malgrat l'haver de viure en un ambient no del tot higiènic ni saludable, pot veure's tal com hem manifestat, gràcies a la vacunació preventiva a què ha estat sotmès contra la pesta porcina, contra el mal roig i contra la septicèmia hemorràgica, les tres malures més temibles i que ocasionen més baixes en els corrals de porcs de la nostra terra.

Les cabres de llet

IV

Qualsevol raça de cabres que quasi no surtin mai del corral, i molt particularment les de raça murciana amb molt poques excepcions, solen ésser molt pacífiques i rares vegades es donen tussades unes amb altres; però les que surten contínuament al defora en cerca de la pastura, ja és diferent; es ballen amb molta freqüència, sobretot quan troben menjar en abundància. N'hi ha moltes que tot ho voldrien per elles i sembla talment que tinguin enveja de què les altres mengin.

Per tant, quan sigui convenient donar-les-hi menjar al corral, si el nombre de caps és reduït, és molt recomanable que estiguin fermades cadascuna amb el corresponent collar de couro i al seu lloc, però quan el nombre de caps és un bon xic important, com que no és convenient entretenir nos a perdre el temps fermant i desfermant, s'ha de prendre la precaució de què estiguin ben espaioses a les menjadores, perquè si estan massa justes, si tenen un espai molt reduït que sigui inevitable que unes amb altres es toquin tot menjant, sempre n'hi ha unes quantes que a cops de cap fan anar les altres a recó, i això no convé de cap manera, perquè de vegades una mala tussada pot portar greus conseqüències, molt particularment durant el període de la gestació. Per altra part, és del tot convenient que mentre estan menjant i sempre si pot ésser, tinguin la tranquil·litat més absoluta.

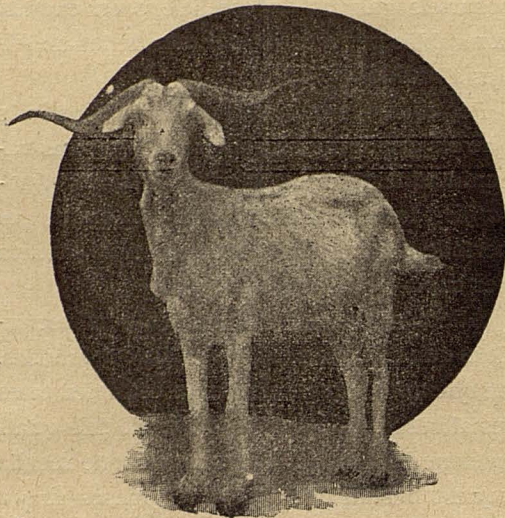
Per tal de minvar aquest perill és convenient anar desprenent-se de les cabres que tingun banyes, perquè apart que les seves tussades fan més mal que les motxes, són sempre més revolucionàries.

Es dona molt sovint el cas que una o més cabres estiguin avorrides de les altres, i quan esdevé aquesta anormalitat, les que es veuen aporriades ensopiquen amb no poques dificultats per a poder menjar a les menjadores del corral. Per aquesta poderosa raó és que també hem de tenir interès que tinguin ample espai, perquè d'aquesta manera quan a tussades són tretes d'un lloc que hi trobin hostilitat poden canviar, i si massa ostensible és la repulsió de què són víctimes, és convenient donar-les-hi menjar a un departament separat o vendre-les.

Temps enrera a AGRICULTURA I RAMADERIA vàrem llegir que és molt interessant donar a les cabres i altra mena de bestiar, la rama d'olivera tendra immediatament o pocs dies després d'haver podat les oliveres. Estem d'acord en absolut amb aquest procediment,

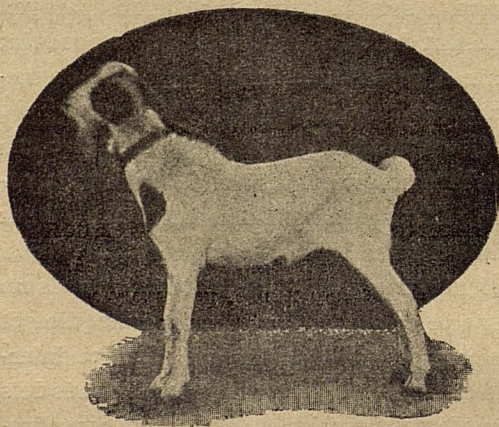
perquè d'aquesta manera, a més de què les cabres se la mengen amb molta avidesa i bon profit, poden aprofitar-se molts troncs primos que d'altra manera haurien de servir per llenya o no tindrien cap utilitat.

Encara hi ha una altra raó poderosíssima que aconsella no deixar assecar la rama

Cabra de muntanya, blanca

d'olivera, i és, que les cabres que poden consumir-ne importants volums durant una temporada més o menys llarga i encara que sigui pocs dies abans de cabridar, tenen un part que no és de bon tros tan difícil, i

Boc entremesclat de raça de muntanya i clapat

els cabrits són notablement més refets i vividors, ja que al cap de poca estona d'haver nascut ja s'espavilen a mamar amb avidesa, sense necessitat d'ajudar-los.

Durant el temps de la gestació, convé donar a les cabres menjar abundant i variat, quan s'escau en una època que al defora no troben gaire menjar, i no s'ha d'oblidar que una alimentació exclusiva amb farratge de lleguminoses, tenint en compte que són les que més impulsen la producció de llet i durant aquest període el braguer no se'ls des-

carrega més que en casos excepcionals, aquesta mena d'alimentació pot ésser causa d'una inflamació del braguer que ocasiona greus trastorns i de vegades la mort de l'animal.

Per tal d'allunyar aquest perill és convenient que quan hi hagi alfals abundant o una altra lleguminosa se'ls doni també farratge tendre de moresc o de meuca dolça durant l'estiu, farratges que han d'ésser conreats en regadiu, i també en secà si es disposa de terra bastant frescal. Durant l'hivern podem utilitzar el farratge verd de civada o d'ordi que podem conrear al secà amb grans probabilitats d'èxit si prenem la precaució de sembrar ben primerenc. L'època més apropiada és a darrers d'agost o a primers de setembre.

Cada dia, en tornar de la pastura, així que el ramat s'acosta cap el corral, com que van molt adalerades perquè es recorden del menjar que tenen preparat, es farien un tip de córrer si el pastor no les deturés. De cap manera no convé que corrin, sinó que ha de procurar-se que arribin al corral reposadament per tal que el menjar el digereixin millor.

Quan manquin 10 ó 12 dies, aproximadament, per cabridar, no convé que vagin al defora a pasturar en el cas que hagin de fer llargues caminades, perquè les cabres sofreixen i es cansen visiblement i pot perillar l'èxit del part.

També és convenient deixar-les al corral durant quatre o cinc dies després d'haver cabridat, i donar-les-hi menjar verd abundant amb la qual cosa s'aconseguirà infaliblement que la producció de llet sigui considerablement augmentada. D'aquesta manera se'ls hi arrenca la llet, com vulgarment es diu. Amb l'excusa d'aprofitar el temps quan el dia és curt i la vetlla llarga, o volent encarregar al pastor tota la feina pertanyent al ramat, esdevé molt sovint que el menjar al corral no se'ls dona fins després d'una bona estona d'haver arribat. Es aquest un procediment que s'ha d'abandonar en absolut, en primer lloc perquè les cabres des de quan arriben fins que se'ls ompli la menjadora estan molt neguitoses, i després perquè si es posen a remugar els és una contrarietat haver d'interrompre aquesta importantíssima funció que requereix llargues hores sense parar i amb tranquil·litat absoluta.

Per tant, de cap manera no ha de doldre el temps de dia per arreglar les menjadores, ja que si poden menjar així que arriben, el temps emprat en aquesta feina és sobradament compensat amb el major profit que s'aconsegueix per al bestiar.

L'alfals, la trepadella i altres farratges han d'ésser ben trinxats, perquè si se'ls do-

na massa llarg, apart de què es tenen d'esforçar un bon xic i no se'l mengen tant, en tiren molt per terra i no aprofita més que per feims.

Refiant que les cabres al defora troben aigua per tots indrets, es dona el cas que pateixen de sed algunes vegades. S'ha de tenir present que no sempre que tenen sed en troben d'aigua i de vegades tot trobant-ne tampoc no beuen, perquè l'han trobada repugnant (en són molt senyores del beure) o perquè elles mateixes l'embruten abans d'haver sadollat la sed. Es per això que es fa necessari tenir al corral un abeurador amb aigua ben neta, perquè s'ha de tenir present que l'aigua mai no és tan bona com quan es té sed.

Pretendre fixar les hores que han de beure és una equivocació, perquè tant unes bèsties com les altres a voltes i molt sovint es fan un tip d'aigua després d'haver transcorregut solament un quart o mitja hora d'haver-la refusada.

Hi ha pastors i ramaders que tenen un gran interès en què els cabrits mamin amb molta abundor. Molt bé; és digna de totes les bones recomanacions aquesta bona voluntat, però de cap manera no hem de consentir que sigui portada fins a l'extrem que la mare en surti perjudicada.

Diem això, perquè hem vist alguns propietaris de ramats i àdhuc pastors que van a sou, que amb la dèria exagerada de què els cabrits s'alimentin molt, el dia que les

cabres pareixen no els hi treuen la llet encara que els cabrits no se l'aconsegueixin. Es això un disbarat molt greu, perquè la primera llet després d'haver cabridat és dolenta de debò per les cabres quan s'entretén al braguer i no gaire bona per als cabrits. Si després d'haver nascut, volen mamar no hi ha inconvenient, però tan prompte refusen el mugró és convenient escórrer totalment el braguer i després segurament mamaran més de gust i fruició i amb molta més comoditat. Hem d'observar, però, que la primera llet no s'ha de treure fins després d'haver llençat la despulla, si no triguen més de dues hores després d'haver parit. Si triguessin més, és convenient munyir-les i donar-les-hi aigua de llatimó que facilita l'expulsió i evita el perill d'una possible infecció que podria ocasionar un disgust.

Les cabres han de munyir-se escorren-les del tot, dues vegades cada dia, i si fos possible encara millor tres, perquè així la llet és de més bona qualitat i més abundosa.

Alguns mals que les cabres pateixen al braguer són a conseqüència d'haver estat descuidat l'encarregat de munyir-les. Per tant, el ramader que deixa de complir aquests preceptes que indiscutiblement són de cabdal importància, estima molt poc els seus interessos, i el pastor que cobrant per a cuidar bé com cal el ramat, deixa de complir-los, és que estima molt poc o no gens els interessos d'aquell que li paga el sou.

ANTONI TORRESCASANA

Ho tindran de tornar quan el principi d'autoritat serà restablert i el Govern de la República, vetllant per al seu bon nom, dictarà forçosament mesures per a què la llei i la raó siguin acomplides, que de no ésser així ella mateixa fóra la que moriria a mans de l'anarquia.

Es aquest, doncs, un plet que necessàriament han de guanyar els propietaris; car tenen a favor seu la raó, la justícia i la llei; amb la veritat i amb aquestes proves no se'n perd cap, usant de prudència. Aleshores els parcers reconeguts veuran que han obrat malament i tornaran penedits tot el que han pres, amb interessos i despeses, com és el consegüent i just.

Obrin els propietaris després amb caritat i sàpiguen perdonar les malesvolences amb aquest motiu sembrades en aquestes llores hores de discòrdies de classes mal aconsellades per ànimes negres que no volen ni el bé dels rabassers ni dels propietaris, sinó el propi, *doncs a riu revolt, ganància de pescadors i usurers.*

Resta la principal culpa per als mals patriotes que han sembrat aquesta mala herba en el terreny agrari en primer lloc i segonament, per a les autoritats que ho han tolerat, dèbils, i que no han fet respectar la raó, la llei i el dret de la justícia, i en tercer lloc, solament per als rabassers que com uns nois s'han deixat enganyar; com les aloses amb els mirallets enganyosos de les paraules d'aquests explotadors d'incàuts i de lluscos.

Siguem, doncs, prudents i pacients i pensem com deia Tertulià:

•La paciència és una mena de dipòsit confiat a les mans de Déu.

T'han ofès?..— Confia-li et teu ultratge, i Ell et farà venjar.

T'han expoliat?..— Ell s'encarregarà de la restitució.

T'amenacen amb la mort?..— Ell et ressuscitarà.

La nostra agricultura amb aquest mal pas ha sofert i sofrirà un greu dany i en conseqüència Catalunya tota, econòmicament i moral.

Vergonya eterna, que deia el gran Dant, per als mals polítics i bords republicans, que no estimant Catalunya ni la República, han sembrat aquestes discòrdies fent escola anàrquica entre la gent del camp. La pàtria els posarà al mig del front el segell de l'anatema com uns fills bords.

EMILI PASCUAL D'AMIGÓ

El plet rabassaire

En el camp agrícola de la nostra terra catalana s'ha desenrotllat una llorda causa per culpa de les propagandes demagògiques consentides i tolerades de certs polítics sense escrúpuls i perquè les mateixes autoritats han tirat en orri llur poder, les lleis i la justícia no reprimint, ni castigant, ni fent complir el dret, ni les seves circulars i menys fent fer efectives les multes imposades.

Tot això és una aberració si voleu, fins una manca de sentit comú i d'honradesa, però és així i constitueix una culpa greu de les autoritats que amb això s'han tirat tota la culpa a sobre del que està passant, podent-ho evitar.

Aquests homes volen el bé de la República i de Catalunya?... No és pas cert!... El fill que bé estima no vol el mal de la seva mare, ni li posa dificultats en el desenvolupament de la seva vida, ni entorpeix les fonts de riquesa.

La nostra terra té una dita ben contundent que té aplicació en aquest cas i que diu: *Qui no sigui bo per casat, que no enganyi la dona.* Qui no sigui bon capitost per manar, que no ho faci, que dimiteixi.

Aquesta torrentada passarà i el propietari ha de fer com la canya, que s'aplana, però no se l'emporta el corrent desenfrenat de les aigües tèrboles de la tempesta i un cop passada torna a alçar-se per a seguir el compàs de la seva vida.

No és possible que això perduri, perquè un poble no pot deixar de viure sense autoritat. És forçós i de necessitat mantenir per a la vida d'un poble el principi d'autoritat basat en la llei i la justícia del dret.

Els rabassaires prou coneixen i saben que no teneh raó i que la llei no els empara en res i si s'han emportat el d'altri, ho han fet solament mal aconsellats per els agents anàrquics i en virtut d'una llei de força en contra del dret, de la raó i de la llei justa.

La Mosca del fruit

Constitueix un problema de vida o mort per la nostra floricultura tot quant té relació amb la tan temuda com coneguda *Mosca del fruit*, estesa actualment per la majoria de països i que ocasiona la podridura de les produccions fruïteres, arruinant els agricultors que esmercen els seus esforços, terres, cabals i activitats en el seu conreu.

La Mosca! La destructora *Ceratitis Capitata* dels científics! No ha necessitat ni un segle per a què invadís tot el món i que de les terres tropicals d'Àfrica on la descobrí l'entomòleg Wied, passés a convertir-se en el *pesombre*, el *papu* autèntic i implacable de les agricultures mundials.

Milions i molts milions són els que tan terrible dípter fa perdre tot els anys als que conreen els camps de fruïters. I el més de lamentar és que no solament són de doldre les pèrdues del moment del conreador, sinó que la desesperança en què es troben no té terme, de no poder contenir en el futur la destroça del fruit, doncs un any darrera l'altre ve manifestant-se amb caràcter més greu i amb la situació desesperant amb la qual el famèlic insecte els col·loca.

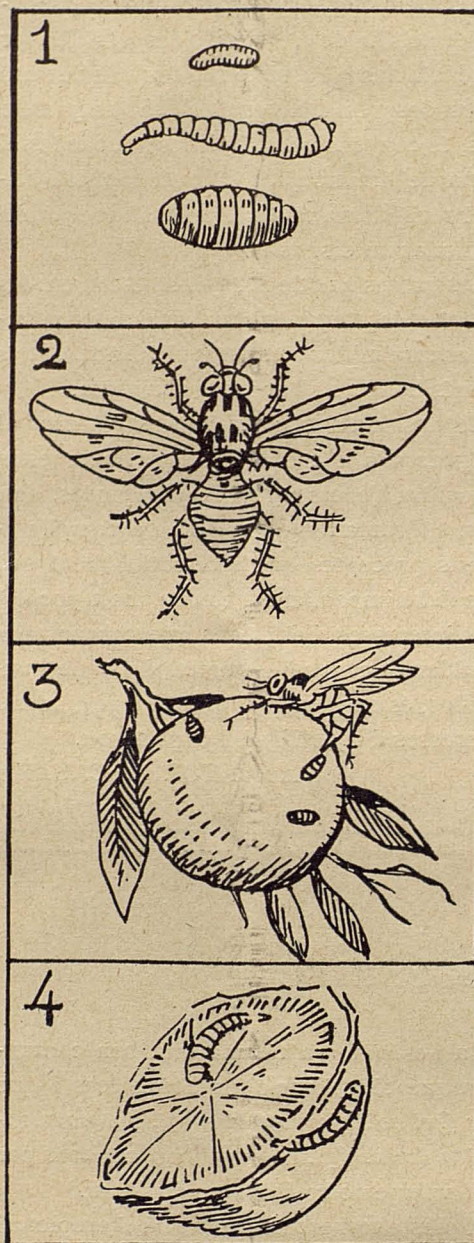
El cas és extraordinari, doncs fins al present moment, amb tot i les proves, les experiències i la inversió de capitals crescuts que s'hi han esmerçat, res no s'ha descobert, res no s'ha trobat que assegurí l'adquisició d'una mesura radical, d'un remei definitivament eficaç, que eviti la picadura de les mosques i la immediata descomposició dels fruits atacats.

S'ha intentat desinfectar les terres que guarden les larves de la mosca procedent dels fruits picats; s'han emprat poderosos insecticides; s'han utilitzat trampes enginyoses per a caçar-les, i amb tot i els medis utilitzats, no pot dir-se que es compti amb un remei de suficient seguretat per a lliurar-nos de les greus invasions de la mosca.

Si bé és veritat que desanima la situació que l'insecte ha creat, no tant, però, que justifiqui tenir de renunciar a la lluita que atenui i arribi a vèncer a tan porfidiós insecte. Als Estats Units, amb persistència i tenacitat inigualables, segons s'assegura, es troben en el camí per a triomfar d'ella; d'altra república americana, el Perú, també hem rebut referències autoritzades que han ensopegat la fórmula que ha de permetre evitar la pèrdua de la collita dels préssecs, taronges i altres fruits.

Per altra banda, els resultats que han assolit a Itàlia i a l'Estació Entomològica de Burjassot (València), amb les trampes i

agafa mosques, alenten i donen esperances als propietaris de fruïterars, optimisme que es consolida i s'afirma amb l'anunci d'haver-se trobat uns insectes que aclimatats, permeten la lluita biològica d'una manera semblant a la que facilita l'insecte *Aphelinus ma-*

1. Larves i crisàlide de la Mosca del fruit.- 2. Insecte mascle. - 3. La Mosca ja formada i x de terra per picar el fruit. - 4. Aspecte d'un fruit atacat per la *Ceratitis Capitata*.

li per acabar amb el pugó llanut, la llana dels pomerars i el *Novius Cardinalis*, contra altres insectes que farien possible també destruir la mosca o *Ceratitis Capitata*.

Hi ha, doncs, motius de no deseparar-se; tot es qüestió de temps.

Mentre el moment no arriba, s'ha de lluitar i posar a la pràctica els medis que permetin mimvar els perjudicis que li ocasiona a la fruïticultura l'insecte indesitjable.

Quins són els procediments que són sus-

ceptibles d'adoptar per a la defensa en els presents instants?

Començarem per a descriure el cicle evolutiu de la mosca.

En arribar el mes d'abril, el paràsit en estat letàrgic durant l'hivern, torna a renovar-se, encara que ho fa d'una manera paulatina al principi. Larves i ninfes, ous i papellones, van donant nova vida a les ponedores que comencen a manifestar-se a finals de maig i principis de juny. El nombre de ponedores és al principi, reduït, i aquestes depositen les seves nieres al fruit consumit i dolent de l'hivern, a les mandarines, a les taronges primerenques, als *kakis*, a les magranes caigudes a les darreries de la tardor, etc.

Als insectes adults procedents d'aquestes produccions tardanes, s'hi han d'afegir els procedents dels individus recentment vinguts al món que han pogut lliurar-se dels seus agents destructors. Uns i altres, no obstant, no són capaços d'ocasionar atacs realment importants. La primera generació, generalment, no ofereix gravetat extremada, com ho comprova el fet que tot el fruit primerenc tot just se'n ressent.

Amb tot, s'ha de tenir present que els comptats centenars de mosques que estenen el vol pel maig i juny, i que ponen durant aquest temps, proporcionen una descendència que així que el temps avança, es fa cada moment més perillosa, tant per el nombre com per la seva ràpida evolució. Les postes de maig-juny són d'uns 300 ous per cada animaló, dels quals neixen altres tantes mosques; la segona sortida entre la qual hi figuren unes 150 famelles, fan una posta de 300 multiplicat per 150, o sigui 45.000 ous, o siguin 45.000 enemics, per al mes d'agost (tercera aparició o segona generació) i que depositen seguidament 300 ous multiplicats per 22.500 famelles, equivalents a 6.750.000 ous. Aquests ous en evolucionar, donaran de setembre a octubre, 6.750.000 mosques (quarta aparició o tercera generació). En països calents encara apareix una nova generació i de vegades una altra encara.

Tot amb tot, succeeix per fortuna, que no acostumen a evolucionar totes les larves; en moren moltes. Així i tot s'ha d'admetre que dividint la darrera xifra consignada per 10, per 100 o per 1.000, la posta primitiva dona origen a la naixença de milers d'individus que a darrers d'estiu o començaments de tardor destrueixen els fruits d'aquestes estacions.

En conseqüència, cal capturar els primers individus que apareixen, el qual significa detenir de bon principi una invasió. En quin moment, en quina època, és convenient posar les trampes i iniciar la lluita?

Contestant aquestes preguntes, diu el pro-

fessor italià Pagliano, que són distints els factors que hi intervenen: temperatura, regió, exposició dels arbres, violència i direcció dels vents, etc.

Prenent per base el promig de les invasions durant el curs de deu anys, pot afirmar-se que les primeres mosques apareixen i s'acoblen entre el 15 de maig i el 10 de juny, el qual confirma que la lluita contra les mateixes s'ha d'iniciar a darrers de maig o el més tard a començaments de juny.

Mitjà de lluita.—No s'han de despreciar els procediments que fins avui han donat resultats relativament satisfactoris. Destrucció dels fruits corcats, ús dels aparells agafamosques penjats als arbres, omplent-los amb solucions com la següent:

Segó	2 grams
Arseniat de plom	50 grams
Borraix en pols	200 grams
Aigua	20 litres

El Servei Fitopatològic de València, després d'una sèrie d'experiències sàviament conduïdes, ha adoptat una fórmula que té l'avantatge de no ésser verinosa i d'ésser econòmica i d'eficàcia molt superior a totes les proposades anteriorment i la composició de la qual és la següent:

Segó	100 grams
Aigua	Un litre

Altres combinacions hi ha molt recomenables i que atrauen força la mosca, fetes amb aigua de maceració de segó: segó, 75 grams, i aigua, 1 litre. En aquest mateix preparat s'hi afegeixen 15 centímetres cúbics de vinagre.

Utilitzant els preparats que hem indicat, el mètode resulta molt simplificat, econòmic i d'eficàcia comprovada.

Les bateries d'aparells caça-mosques de vidre, s'installehen a les branques dels arbres. Es fa un senyal amb calç al peu de l'arbre i de cara al lloc on es col·loca l'ampolla, a fi de no perdre temps cercant-la quan s'ha de renovar la solució, doncs cada dos o tres dies s'han de resseguir les bateries d'ampolles, treure els insectes capturats i un cop morts colgar-los a mig metre sota terra, tornant a reomplir les ampolles amb el mateix líquid, una volta netejades de bell nou.

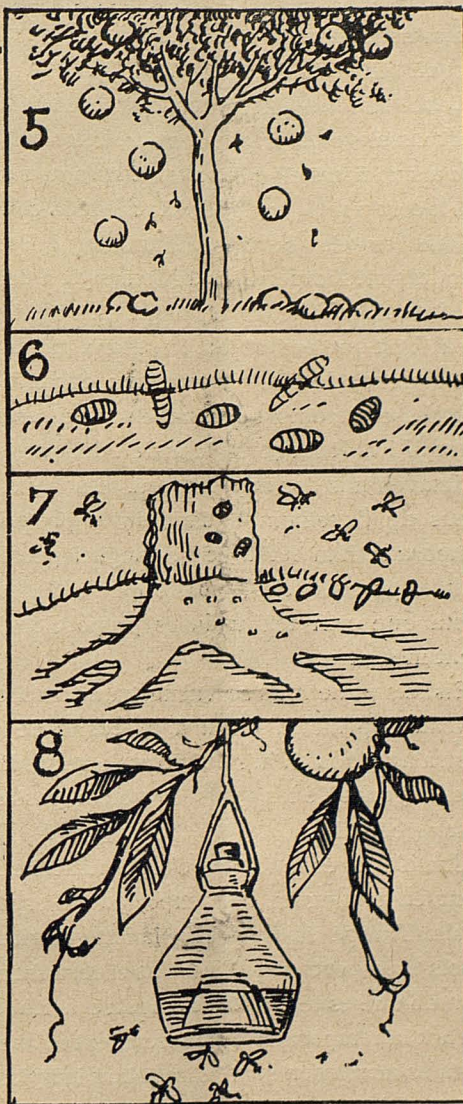
No ha de sorprendre ni impressionar desfavorablement l'escàs nombre d'insectes capturats a últims de maig o primers de juny. Les mosques en aquest moment no són abundants i la seva captura significa la destrucció de molts milers d'individus i la preservació de molts centenars de fruits.

La lluita s'ha de prosseguir mentre hi hagi fruit pendent de recollecció. Si la campanya ha estat ben feta, amb intensitat i en tota la comarca on hi ha fruiterars, la collita quedarà bastant assegurada.

Procedint en la forma que acabem d'expo-

sar, és possible preservar el fruit de la tardor i de l'hivern, però és necessari tenir dues precaucions, la de destruir el fruit salvatge, que és un niu de diferents estats evolutius de la mosca i a més, generalitzar els tractaments.

Si no es poden salvar aquests dos inconvenients, la lluita contra la *Ceratitis* no permetrà mai donar els resultats que facin

5, El fruit atacat es desprèn de l'arbre ocasionant danys quantiosos. - 6 i 7, Les crisàlides queden a terra en espera de verificar el seu cicle evolutiu, convertint-se en cucs que ataquen el fruit. - 8, Ampolles caça-mosques penjades al fruiter

Vida de la Mosca. - 1, La femella comença a atacar el fruit als nou dies de nascuda. - 2, Les larves o cucs duren de tres a sis setmanes. - 3, La crisàlide desgota terra, dura vint o més dies. - 4, La Mosca ja formada, dura dues setmanes. - 5, La seva vida total és de noranta dies aproximadament (quatre generacions anuals) i en tot aquest temps la Mosca es dedica a reproduir-se i a podrir el fruit

desapareixer per complet el causant dels greus danys que ocasiona.

Als sistemes de lluita de què hem fet esment, cal afegir-hi el que segueix l'entomòleg peruà doctor Wille, qui segons notes molt recents ha assolit preservar les plantacions de presseguers segons el sistema per ell ideat, amb la particularitat que les fórmules emprades són completament distintes de les fins avui conegudes.

Sabem que en la seva composició hi entren el carbonat de coure, i además sucre i melassa de canya, formant-se una barreja insecticida que s'aplica amb polvoritzadors d'alta pressió, repetint els tractaments cada setmana durant el temps que al camp hi ha fruit pendent de recollecció.

Creu possible el seu autor evitar que es corqui el fruit adoptant el seu mètode de lluita, i fent que es generalitzi en tota una comarca, sense deixar cap arbre per tractar. Además, no s'ha d'oblidar la necessitat de recollir i destruir el fruit caigut i el que es troba al peu dels arbres, per ésser d'aquest d'on surten els cucs que s'introdueixen a la terra per a perpetuar i assegurar la reproducció de l'insecte.

La dificultat d'aconseguir en el comerç del nostre país el carbonat de coure, no ens ha permès intensificar les proves que l'any darrer havíem iniciat i en conseqüència que no poguem donar a conèixer el resultat fruit de les nostres experiències referent a aquest nou mètode.

Si al que hem esmentat s'hi afegeix la conveniència de repartir damunt la terra matèries i solucions tòxiques que destrueixin les postes i les larves en els nius, com el sulfur de carbó, sulfat de ferro, clorur de calç i altres, augmentaran les probabilitats per a l'extinció d'un terrible enemic que fa sentir efectes catastròfics en l'economia de tots els països fruticultors.

La lluita contra la mosca es fa indispensable i absolutament necessària. La seva destrucció constitueix el principal problema per assegurar la vitalitat d'una riquesa que si és important en molts països, en el nostre és capitalíssima.

RAÜL M. MIR

Faixes empegades contra les formigues dels arbres

Una fórmula senzilla i barata per a preparar les tires agafadisses per a què les formigues no pugin als fruïters, consisteix en prendre: 5 parts d'oli de ricí i 8 parts de reïna.

Es barregen bé, fent fondre la reïna en un recipient que es posa al foc. Quan la reïna queda fosa, s'hi afegeix l'oli i es fa bullir la barreja de manera suau.

Desseguida amb la dissolució obtinguda, es cobreixen amb pinzell les tires de paper que a tal objecte es tindran preparades.

Aquestes tires són d'una eficàcia segura per agafar no solament les formigues, sinó papallones i altres insectes que infecten els fruïters.

EL QUE DIU LA PREMSA

El preu de les avellanes

En un interessant article que publica *Crònica de Valls*, signat per C. M. es posen unes atinades consideracions econòmiques referent al cultiu de l'avellana i a la seva depreciació actual, les quals creiem d'oportunitat reproduir, entenent que seran llegides amb tota l'atenció que es mereixen per als agricultors afectats per aquesta matèria. Vegeu els conceptes que entre altres exposa l'autor d'aquest interessant treball:

Indubtablement, un dels factors que més influeixen en l'economia de la nostra comarca és el preu a què es cotitzen les avellanes. Aquest fruit actualment posseeix l'hegemonia dins la producció agrícola de les nostres terres.

En la present temporada l'avellana ha ofert una forta depreciació, valorant-se a preus gairebé irrisoris, i insòlits comparats amb els dels darrers anys. I la tendència dominant en el mercat no fa preveure, per ara, una reacció notable.

Quines són les causes de la present depreciació?

En primer lloc tenim que és un fet innegable la crisi econòmica mundial. La gairebé totalitat de les nacions del món sofreixen una forta crisi que iniciada en 1929 ha anat aguditzant-se en els dos darrers anys. Les nacions de major puixança econòmica es troben avui en una situació que ben bé podria qualificar-se de catastròfica; milions d'obriers en atur forçós, fallides de bancs i empreses mercantils i industrials, depreciació dels valors, excés de producció, i tota una sèrie de fets ja a bastament coneguts. La crisi econòmica de les nacions ha portat com a conseqüència l'augment del proteccionisme i per tant les dificultats per a exportar a la majoria de països són cada dia majors. Han crescut també les dificultats per als cobraments de crèdits en moltes parts. En fi, tot influeix a la disminució del consum i per tant a la depreciació dels productes.

A més de la crisi econòmica mundial, influeix el que en el present any hagi baixat tant el preu de les avellanes la gran collita que en tots els països productors hi ha hagut. A Itàlia, principalment, i també en tots els països balcànics, la collita ha estat vertaderament extraordinària i d'excel·lent qualitat dins el que pot ésser l'avellana en els llocs esmentats. A causa de l'extraordinària collita que hi ha hagut a Itàlia, l'avellana d'aquesta procedència ha inundat tots els

mercats especialment els alemanys, cotitzant-se a preus molt baixos. Això ha influït a què hagi disminuït considerablement la petició d'altres llocs i en especial de les espanyoles que es mantenen a preus proporcionalment superiors a la d'Itàlia i Turquia perquè també és de millor qualitat.

L'avellana italiana i turca, com diem, s'ha ofert als mercats a preus molt baixos, però que als colliters els hi han estat compensats fins a cert punt per l'abundància de la collita. Així en els mercats d'Hamburg i Bremen, els més importants d'Alemanya i dels que ho són més del món pel que fa referència al fruit que ens ocupa, l'avellana italiana que al gener de 1931 es cotitzava entre 76 i 85 RM., el setembre passat els preus eren entre 37 i 42 RM., ço és, la meitat del que es cotitzaven uns dos anys enrera. Els baixos preus de l'avellana italiana en la present temporada han fet difícil el negoci per la d'altres procedències, sobretot per a l'espanyola que com tenim dit és proporcionalment més cara.

Els fets esmentats són, al nostre entendre, les causes principals de la depreciació de la nostra avellana. N'hi ha d'altres de secundàries, algunes de les quals no volem passar desapercebudes.

Una d'elles és la manca d'organització eficient en el negoci dels exportadors espanyols. També és de doldre la irregularitat en els transports marítims i fins el cert abandonament amb què es tenen, doncs mentre a Itàlia durant la temporada d'embarcament d'avellana es mantenen serveis regulars i ràpids, aquí no hi ha res d'aquest ordre.

Una dificultat important per a competir amb èxit en els mercats és la poca cura que hi ha en la selecció del producte, perquè malgrat reconèixer la superioritat de les nostres avellanes, si aquestes no es presenten amb les degudes condicions, el seu prestigi i el seu preu en sofriran detriment.

Es aquest un aspecte que ha de tenir-se molt en compte, i els productors —molt al contrari del que actualment succeeix— haurien d'ésser els primers interessats en millorar la qualitat de l'avellana no barrejant en ella tot això que pot desmillorar-la com és el fruit fallat i el que no es troba en les degudes condicions de sanitat. Per un egoisme mal entès, molts de nostres pagesos, i també alguns comerciants, han desprestigiado un xic la nostra avellana, que era, i encara és, sorrosament, la més apreciada.

L'avellana d'aquí sofreix una forta competència que augmentarà així que comencin a

fruitar les extensions d'avellanar plantades a Califòrnia. I el més elemental sentit comú ens diu que quan hi ha competència guanya no solament qui dona a més baixos preus, sinó també qui ofereix millor qualitat.

Hem deixat apuntades les principals causes que al nostre entendre han influït en l'actual i forta depreciació de l'avellana. No dir que no n'hi hagi d'altres de caràcter diem-ne local i també com a conseqüència de les especulacions de què és objecte el fruit per part dels comerciants, però la influència d'aquests fets no té molta importància en relació a les raons anteriorment exposades, força convincents i de pes.

Creiem que el lector, si ha tingut la paciència de llegir aquestes ratlles, a l'ésser aquí es preguntarà, com deu preguntar-se tot sovint, sobretot si és colliter: Reaccionarà el preu de les avellanes cotitzant-se a preus notablement superiors als que actualment regeixen?

Encara que és molt difícil i exposat fer pronòstics d'aquesta naturalesa, no volem deixar de dir-hi la nostra, fundant-nos amb tots els elements de judici que tenim per a tractar aquesta qüestió. Cal tenir present, però, que pot haver-hi fets i circumstàncies imprevistes, les quals canviïn l'orientació que avui segueix el mercat de l'avellana i la que pot seguir per un quant temps.

Actualment, tenint en compte que encara hi ha existència de la collita anterior a la passada, i d'aquesta se'n guarda una gran part, podem dir que entre productors i comerciants hi ha quant menys una collita normal d'avellanes disponible. Per tant, hi ha un excés, perquè normalment, a l'època que ens trobem, ja hauria d'haver-n'hi una part fora.

Per altra part, els centres d'importació es troben bastant proveïts, i a Itàlia, Turquia i altres països productors hi resten existències. Tenint present les circumstàncies actuals i els precedents del cas, és de creure que per ara l'avellana no reaccionarà, i si ho fa serà de faisó insignificant, si és que no baixa més encara.

Ara, si la collita dels altres llocs no és abundosa aquest any, com és de suposar degut a l'extraordinària que fou en el passat, i si aquí tampoc no hi ha una gran collita, conservant-se la nostra moneda en una cotització com l'actual, podria ésser que en els mesos d'estiu o en la temporada propera, millorés quelcom el preu.

Però, per ara i algun temps no creiem que l'avellana assoleixi els preus veritablement fabulosos a què s'havia cotitzat; mentre la situació mundial sigui semblant a l'actual i el mercat de l'avellana es desenrotlli com fins ara i seguint les normes que el regeixen en el present, si no hi ha cap circumstància

excepcional i succeís això que hem dit en el paràgraf anterior, cosa probable, seria fàcil que l'avellana dintre un any es cotitzés a uns preus, si bé quelcom baixos, no per això despreciables.

El que han de procurar els nostres colliters és guardar l'avellana en bones condicions i desprendre's de la que no es trobi en aquest estat, encara que els preus siguin baixos i poc remuneradors. I no cal desesperar-se perquè els negocis, siguin de la índole que siguin, no sempre es presenten favorables, ni tampoc sempre contraris. Actualment la vida dels negocis en general travessa un període difícil.

Avui, pels motius alludits tenim de lamentar, productors i no productors, la forta depreciació que sofreix l'avellana; és d'esperar, però, que els preus milloraran. Però també seria de desitjar que molts colliters es despreguessin un xic de l'egoisme que els caracteritza i que han posat de manifest en diverses ocasions. Quan el preu de l'avellana és suficientment remunerador, perquè no vendre? Provant de guanyar unes pessetes més, moltes voltes s'hi surt perdent i el fruit, de guardar-se massa temps, desmillora en qualitat. I és el pitjor de tot, que actualment fins sentim lamentacions d'aquells que podien vendre els fruits a preus envejables.

Les avellanes són la principal font de riquesa agrícola de la nostra comarca, Sapiquem conservar-la i millorar-la. Si avui, per circumstàncies evidentment efímeres, el seu preu no és suficientment remunerador, tart o d'hora tornarà a ésser-ho.

C. M.

De *Crònica de Vall*s

Insecticides

Tothom de certa cultura agrícola que estima les coses del camp, li crida fortament l'atenció tot el que seriosament es refereix a insecticides aplicats a l'agricultura.

I amb tot, el referent a insecticides, té un cert despreci en el camp, sens dubte a causa dels mil productes que com a tals s'han provat sense que l'èxit fos tot el decisiu que el pagès necessita i exigeix en les seves coses.

Creiem que el bon interès i la bona intenció hi han estat sempre per part de l'home estudiós qui ha intentat inventar un insecticida, cosa que és d'agrair encara que l'èxit no li hagi estat favorable.

Actualment resten com a insecticides reconeguts com de plena confiança, els arseniats, els verdets i les nicotines. I encara l'èxit no és tot l'absolut que hom voldria, ja que les quantitats a emprar són tan precises, que si escapa la mà i s'empren més carregades poden ocasionar la destrucció de

les plantes que es volen salvar i si la dosi és curta resulta ineficaç i els insectes no moren.

I no solament són aquests els inconvenients dels insecticides verinosos, amb tot i ésser molt importants, que ja de per si escamen al pagès. Hi ha ademés el perill que representen per a les persones i animals. S'han de comprar i tenir-los molt ben guardats ja que tota precaució és poca degut a la terrible força verinosa que contenen. En llur aplicació ha de tenir-se una pulcritud molt acurada en el vestir, en els ulls, en les petites ferides, en la respiració i en les eines per tal que no sobrevinguin conseqüències desagradables. Ademés, requereix una cura especial l'evitar que cap animal casolà pugui menjar res que hagi pogut agafar líquid verinós, ja que les conseqüències són del tot fatals.

Un altre punt dintre els inconvenients, queda avui palesament demostrat i és el perjudici que a la curta o a la llarga, es causa a la vegetació tractada amb arseniats, verdets i nicotines.

Les plantes no són insensibles als seus efectes. Les plantes petites com els planters paren sovint la seva vegetació i en molts casos ja no la tornen a reprendre. En plantes de més vigor, com la vinya per exemple, quasi sempre podem notar una diferència vegetativa, un vertader retard que a voltes dura tota la temporada. En els arbres com a més resistents, i més desiguals, es fa difícil notar les diferències, però està plenament demostrat que una plantació d'arbres cada any ruixada amb líquids fortament verinosos dessequen més aviat i dona fortes senyals en la seva fusta de què no és insensible al verí que se li administra.

No sabem si val la pena de fer constar un altre inconvenient que tots hem presenciat, un xic còmic, però que obliga a un segon tractament amb les despeses pròpies del cas. I és la defensa de molts insectes d'estar-se sense menjar la vegetació intoxicada, esperant que la vegetació creixi de nou, per continuar la seva tasca i així lliurar-se de les metzines que havien d'exterminar-los.

Tots aquests inconvenients fan que el pagès utilitzi els arseniats, verdets i nicotines amb certa recança i solament en casos de molta necessitat i sovint l'hem sentit deplorar la manca d'un insecticida que tenint una efectivitat de tal no tingués els inconvenients d'intoxicar.

I podem felicitar-nos de què aquest insecticida existeix, encara que poc conegut, i per tal d'assabentar els nostres amics, escrivim aquest article.

El nou insecticida, que té tot el valor de tal, sense cap dels inconvenients dels verinosos, és el pelitre, la qual planta de pelitre és ja

coneguda de molts agricultors, i el nom el coneix tothom i la seva fama d'insecticida també. El que no són tan conegudes, són les transformacions a què es presta el pelitre, per tal de concentrar la seva força insecticida, que en ésser aplicat al camp tingui un èxit absolut i resulti insubstituïble.

No és intoxicant, ni crema les plantes encara que equivocadament se'n tiri més del que correspon per a destruir les plagues. Pot emprar-se des que la planta brota per tendre que sigui fins a l'hora de collir-se els fruits sense cap mena de perill. No s'ha de prendre precaució de cap mena, ni per les persones ni per les bestioles i mata tan ràpidament els insectes que a la poca estona d'haver-lo aplicat, tots són caiguts i morts.

Les preparacions a base de pelitre poden posar-se sense cap perill a mans d'una noia que cura del seu jardí i el farà exuberant i ple de flors. Pot utilitzar-lo el que es dedica a tota mena de fruiters amb la seguretat que en tota l'època vegetativa tindrà nets els seus arbres i els fruits com una cera. L'hortolà pot matar totes les cuques, orugues, formigues i pugons sense pensar ni mirar si a l'endemà ha de portar al mercat les verdures que cultiva. En fi, és l'ideal per a tots els caires de l'agricultura.

Hi ha al mercat un preparat de pelitre per a l'agricultura, que és líquid i s'utilitza a l'1 ó 2 per 100 barrejat amb aigua clara i ja pot utilitzar-se desseguida amb efectes sorprenents.

També hi ha el mateix preparat en pols que és una fórmula destinada al graner. Amb una lleugera empolsada sobre el gra o llegums, a l'entrar-los al graner (un quilo per 30 ó 40 quarteres) ni el gra es polla, ni l'ordi dona papellones, ni el llegum es corca i els grans poden menjar-los bèsties i persones, sense rentar-los i sense perill de cap mena.

De *Sindicat Vitícola Comarcal*.

Nou perill per l'agricultura

En la primera disposició que es dictà en el que atany a Reforma Agrària des del ministeri d'Agricultura d'Espanya, s'exceptuava Catalunya d'aquelles normes, per raó de la seva modalitat contractual i per considerar-se la propietat prou repartida i ben explotada, per posar-la al marge de la Llei general.

Desgraciadament la realitat ha estat ben altra, ja que actualment ens trobem en un confusionisme tal, que ja no hi ha qui entengui per on camina, ni el que cal fer, per tenir la seguretat d'estar enmarcat dintre la Llei.

Tot just sortim de la declaració de finques que tan d'enrenou motivà als propietaris, no tan sols per la interpretació exacta de la disposició, sinó per evitar els perills de represàlies a què estaven exposats, que ja entrem de ple a la declaració de rendes, i que no sabem les greus conseqüències que pot reportar a les nostres economies.

No en tenim prou amb la revisió de contractes i amb els plets consegüents, que tant com la ruïna d'uns i altres, motiva odís i rancúnies que costarà anys esborrar, sinó que està a punt de presentar-se (qui sap si ja serà un fet quan aquestes ratlles es llegeixin) al Parlament català, una Llei d'Arrendaments que forçosament contribuirà a fer més confusió la situació, reforçant segurament la crisi ja prou aguda que avui passa la nostra agricultura.

Per aquell que desconegui la situació actual de la propietat rústica catalana i solament s'atengui a les disposicions que recentment s'han dictat amb ella relacionades, forçosament creurà que totes les finques, o la immensa majoria d'elles, han estat adquirides d'una manera fraudulenta, o bé que els actuals posseïdors són uns vampirs que xuclen la sang dels treballadors, enriquint-se desmesuradament en forma usurària, i res no és més lluny de la realitat.

El desconeixement absolut que acusen els nostres polítics referent a l'estructura i rendiments de l'agricultura catalana, demostra palesament que no s'han pres la molèstia d'assabentar-se'n abans de voler dictar lleis que regulin llur funcionament, ja que d'haver-ho estudiat, s'haurien convençut que no existeix ni tan sols un propietari de finques rústiques que hagi assolit un relatiu benestar, si ha comptat tan sols amb les rendes de les terres; sinó que la quasi totalitat, han posseït llurs finques amb estalvis de rendiments comercials, així com altres hauran dedicat els mateixos estalvis en comprar accions o obligacions d'empreses, moltes voltes estrangeres, i que per paradoxa, ara passen per alt les molèsties i transorns que avui flagellen l'agricultura nostrada.

No vòlguem cercar explicacions en relació als fins que poden perseguir-se amb disposicions tan arbitràries com les dictades sobre l'agricultura, i cerquem si és possible, la manera de mimvar els seus estralls.

Hom creu que fóra convenient que tots els homes de bona voluntat i que considerin com nosaltres que la situació càdica del camp no deu continuar, acoblin llurs esforços i per mitjà de la premsa de tots colors, de conferències públiques, o fent servir llurs relacions envers aquells que ocupen llocs preeminents en la política catalana, s'exhortés als poders constituïts, perquè cer-

quessin el remei a la crisi de l'agricultura, obligant si ho creuen convenient al propietari, a la major aportació personal o econòmica en les explotacions de llurs finques, a fi que aquestes produeixin el màxim rendiment, però sobretot, que no votin una Llei d'arrendaments, que forçosament destruiria la nostra personalitat, aniquilant els contractes de parceria, que tan han contribuït a la prosperitat agrícola catalana i la modalitat

dels quals ha servit d'espill on emmirallar-se no solament les demés regions hispàniques, sinó també altres nacions que si en cultura general ens superen, no han tingut altre remei que imitar i retre acatament a la diversitat de contractes de parceria de la nostra terra, salvaguarda per igual dels interessos de propietaris i parciers.

E. BRUFAU

De La Segarra

RECERQUES PRACTIQUES

L'alum per a combatre el mildiu

Contestant a unes consultes dels seus subscriptors, una revista francesa dóna a conèixer la fórmula preparada per M. Lepetit, de Meze, de la qual tant es ve parlant, a base d'alum.

Per cada 100 litres d'aigua es fan dissoldre: 2 quilos de sulfat de coure en 50 litres d'aigua; neutralitzar la solució, amb 1 quilo de carbonat de sosa o bé, amb 1 quilo de calç; 2 quilos d'alum en 50 litres d'aigua; barrejar les dues solucions.

Nota important.—Evitar de gastar més d'un quilo de carbonat de sosa o de calç, per cada 100 litres de la composició.

Com es cerquen les aigües subterrànies

En la recerca d'aigües subterrànies el primer que s'ha de fer és observar el relleu del terreny; i és tenint això present com els cercadors d'aigües o siguin els saurís, desenvolupen llurs activitats. Els replecs, les depressions s'han de tenir en compte. Tampoc deuen deixar-se d'apreciar les capes geològiques. El cercador d'aigües ha de posseir aptituds especials, aptituds que no s'adquireixen solament amb estudis. Quan es posseeixen tals aptituds i es tenen coneixements de geologia, és més segur aconseguir bons resultats, puix la manera d'estar formades les capes de terres impermeables sobre les quals rellisquen les aigües, així com el coneixement de les capes de terra permeables que les tapen o cobreixen, constitueixen els termes generals en els quals recolza la hidrologia.

Quines són les manifestacions exteriors que poden indicar l'existència d'aigües en un terreny?

Els sorolls i remoreigs subterrànies, la majoria de vegades, revelen l'existència d'ai-

gües. Fent un clot en el lloc on es creu que pot haver-hi aigua, s'hi posa un cucuruto fet amb paper i acostant-hi l'orella, s'escolta. Si hi ha aigua que corri a poca distància, es sent murmurejar; però si l'aigua està parada no s'apercep cap soroll.

Servint-se d'un estetoscop, com el dels metges per auscultar als malalts o bé d'altres enginyers telefònics, els sorolls es fan més susceptibles.

Allà on la neu es fon més depressa, en les terres que el sol hi toca, on les boires del matí s'hi detenen i on s'hi manifesten vols d'insectes, cal interpretar-ho com manifestacions interessants, si bé s'ha de tenir en compte que tots aquests senyals no siguin deguts a aigües aturades a la superfície.

Un bon observador, amb la paciència necessària, en treu d'aquests fets, conseqüències interessants.

Els senyals de vegetació i la flora de les terres humides, donen indicacions més precises. On hi creixen joncs, canyes, falgueres, menta; on la molsa, el salzes i vimeneres s'hi fan i hi neixen espontàniament, pot tenir-se com indicatiu d'haver-hi aigua.

Els arbres indiquen igualment si les terres són permeables o impermeables.

Els llamps solen caure on hi han aigües subterrànies. Les anomalies en la declinació de l'agulla imantada i les oscil·lacions brusques d'aquesta, poden igualment donar indicacions profitoses.

Anem ara, a fixar-nos amb la verga, la famosa verga endevinaire dels saurís, mena d'estetoscop que pot motivar sensacions inconscients i tremolors quan s'està a la vora d'aigües, a certs organismes d'una sensibilitat especial. Tals vergues són fetes amb untros de ramell de pomera, d'olivera, d'om o una redolta d'uns 50 centímetres. El saurí o cercador d'aigües, manté aquesta verga amb la mà i d'haver-hi aigua subterrània en els indrets que aquell recorre, la verga pren moviment.

La virtut de la verga és posada en dubte per molts, avui però, reconeixen diferents prestigis científics que la verga dels saurís no és cap impostura i que amb ella, moltes vegades s'aconsegueix descobrir corrents d'aigua amagades sota terra. El que passa i el que hi ha, és que la verga famosa s'utilitza també per abusar dels massa crèduls, però no es pot desconèixer la possibilitat de llur utilitat, ni negar sempre la certesa de les indicacions que dóna.

Com es poden fer desaparèixer les soques dels arbres

Les soques dels arbres són moltes vegades un destorb per a treballar els camps. Arrancar-les a força de braços, sol resultar

car. Vegeu com per a suprimir aquest destorb pot aconseguir-se d'una manera senzilla i poc costosa.

A la tardor, amb un filabarquí es forada la soca, obrint-hi un forat vertical d'uns 4 centímetres de diàmetre per altres 20 centímetres de fondària. Aquest forat s'omple amb uns 100 grams de salnitre i es tapa l'obertura amb un tap de fusta.

Dos mesos després, el salnitre dissolt per les aigües i humitats, es fica dins la soca.

Aleshores es tira benzina al forat i s'hi cala foc.

Aquest es propaga poc a poc i destrueix no solament la soca, sinó que també les arrels més fones que queden carbonitzades; i en aquest estat no s'oposen al pas de les arades i demés eines en treballar les terres.

davant l'atropell inqualificable que s'intenta cometre contra la propietat rústica de Catalunya i que demà es farà extensiva a tota la riquesa nacional.

Bases sobre declaració de rendes de finques rústiques

Heus ací les bases que l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, ha posat a la consideració de la Generalitat de Catalunya.

Base prèvia.—Essent impossible avui dia, que els propietaris de Catalunya, facin cap declaració de rendes mentre subsisteixi l'actual estat anàrquic que impedeix conèixer-les, per causa de la irregularitat en la forma d'ésser pagats els arrendaments i parceries, la Generalitat pren el compromís d'ajornar el terme de la Llei Carner de moratòria per la declaració de rendes i establiment de líquids imposables, fins que estigui resolt l'actual conflicte del camp.

Arribat el cas que la Generalitat estableixi el termini per a fer les declaracions de renda, es publicarà una llei d'acord a les següents:

BASES PER A LA LLEI DE LA DECLARACIÓ DE RENDES.—*Base primera.*—La Generalitat fixarà un termini mínim de sis mesos, durant el qual els propietaris de finques rústiques hauran de declarar la renda veritat que en perceben.

Base segona.—La renda declarada consistirà: a les finques arrendades a metàl·lic en el promedi de percepció cobrada en el darrer quinquenni.

En les parceries i similars, la valoració mitjana dels fruits percebuts en el quinquenni.

En les forestals, el 2 per 100 del valor promedi en venda de les finques similars en la comarca.

En les terres conduïdes en administració, el valor mitjà del que a la comarca es pagui pels arrendaments de terres similars.

Base tercera.—Els propietaris, en fer la declaració de renda, procuraran acompanyar un plànol, a escala determinada, de les seves finques, signat per un tècnic, en el qual indicaran la riquesa o renda corresponent a cada una de les parcel·les que compreguin l'heretat declarada, expressant la classe de conreu, qualitat de les terres, la seva situació i altres dades que puguin servir per a individualitzar-les. Aquests plànols seran acceptats per la Generalitat com a base per a fer el plànol parcel·lari del cadastre de la riquesa rústica catalana i a reserva de la seva definitiva comprovació.

Base quarta.—Els propietaris que presentin el plànol abans indicat, com a compensació de premi a la seva col·laboració a la for-

NOTES INFORMATIVES

Assemblea de propietaris a Vilafranca del Penedès

Les conclusions adoptades per unanimitat en l'Assemblea convocada per l'Associació de Propietaris Agricultors de Catalunya, de Vilafranca del Penedès, el dia 13 de maig de 1933, amb la cooperació i assistència de representacions de la propietat de tot Catalunya, sota la presidència d'en Santiago de Riba, que ho és a l'ensens de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, foren les següents:

Primera.—Considerant que el projecte de la Comissió parlamentària és atentatori als drets que la Constitució reconeix als ciutadans, als postulats de la justícia i als principis més rudimentaris del dret universal, i que si s'aproven obligaria als propietaris catalans a recórrer contra una Llei aprovada pel Parlament català, l'Assemblea denuncia com a una maniobra contra el règim autonòmic de Catalunya l'atemptat que s'intenta cometre, i com a traïdor a les nostres reivindicacions nacionals a tots els que secundin l'esmentada maniobra votant el projecte de la Comissió parlamentària.

Segona.—Considerant que la injustícia del dictamen parlamentari crea una nova classe privilegiada perquè no té virtualitat la igualtat davant la Llei, protesta contra la nova aristocràcia que es pretén crear i denuncia a l'opinió com a un atemptat contra el règim democràtic i republicà l'esmentat dictamen i com a traïdors a la República tots aquells que per satisfer llurs cobejances injustes impedeixen la consolidació del nou règim.

Tercera.—Protestar dels robatoris i expropiacions, de què, amb la indiferència de les autoritats i el projecte de legalitzar-ho el Govern de Catalunya, han estat víctimes els propietaris, als quals no resta cap mitjà de reclamar justícia, ja que els Jutjats, especialment els Municipals, estan intervinguts en absolut pels rabassaires, i no admeten cap acció contra aquests.

Quarta.—Manifestar al Govern de la República i al de Catalunya la voluntat ferma i decidida de no sotmetre's ni per la força a Lleis i disposicions que no s'inspirin en un criteri de justícia sinó en mòbils polítics o interessos de partit, acudint al Tribunal de Garanties, una volta constituït, en contra de les disposicions anticonstitucionals dictades pel Govern de la Generalitat.

Cinquena.—L'Assemblea acorda mostrar-se obertament en contra del sistema de venda forçosa que constitueix una veritable expropiació atentatòria als drets constitucionals, si bé creu convenient facilitar al pagès els mitjans per arribar a ésser propietari afavorint les parcel·lacions voluntàries de finques.

Sisena.—Demana als poders públics la supressió de la Llei de termes municipals, ja que no havent-hi obrers agrícoles parats no serveix més que per afavorir el caciquisme rabassaire, protestant també de què per jurat del treball rural es tracti d'imposar com a preu del jornal quantitats desproporcionades al valor en venda dels productes agrícoles.

Setena.—Demana l'ajut de totes les entitats econòmiques de Catalunya i d'Espanya

mació del plànol parcel·lari de Catalunya, tindran dret a una rebaixa d'un u per 100 del tipus d'imposició que es fixi com a coeficient tributari.

Base cinquena.—El líquid imponible per raó de la renda de les finques rústiques, serà determinat per la renda declarada per cada propietari, deduïnt un 20 per 100 de despeses.

Base sisena.—Els tributs sobre els beneficis del conreu, seran establerts amb total independència de la tributació a què fan referència les bases precedents.

Base setena.—La quota màxima que sobre el líquid imponible posarà la Generalitat en la tributació que es satisfaci per quota individual, serà del 14 per 100, compresos els recàrrecs de tota mena, i serà prohibida tota càrrega municipal que pugui fer excedir la quota d'aquest tipus o coeficient màxim de tributació.

Base vuitena.—Mentre no estigui establert un règim definitiu de Cadastre, seran, en principi, considerades les actuals quantitats per les quals tributa cada propietari, com a quotes mínimes irreductibles; per tant, si en fer la imposició d'acord amb les bases precedents resultés que en algun cas procedia la seva reducció, quedarà aquesta en suspens i el propietari continuarà pagant el mateix que abans, fins a tant, que sigui comprovada la seva declaració i demostrada la procedència de la indicada rebaixa.

Base novena.—Tota reforma tributària que la Generalitat estableixi, haurà de respectar com a tipus màxim de tributació durant un període mínim de 10 anys, el ja indicat del 14 per 100 sobre la renda de la terra.

Base desena.—S'establirà un organisme que organitzarà, dirigirà i comprovarà les dificultats i qüestions que promogui aquesta reforma tributària, composta, per meitat, d'elements de la Generalitat i representants de la propietat, que nomenarà l'Institut.

Aquest organisme serà l'autoritat suprema per a la formació del Cadastre de Catalunya i per a la resolució de tota mena de recursos que es tramitin per raó de les imposicions de les quotes tributàries o declaracions i comprovacions de rendes o beneficis de tota mena que vinguin afectats per la tributació territorial rústica i agro-pecuària.

Als colliters d'alls

Els exportadors d'alls catalans escamparen l'any passat unes fulles comunicant als

productors el dany immens que alguna Duana americana ocasionà per haver-se trobat cabeces d'alls atacades pel cuc, i recomanant que no s'enforquessin aquelles.

Els enforcadors no van tenir-ho prou en compte i no fou possible embarcar alls amb destí a la República Argentina.

Els pocs comerciants que s'hi arriscaren novament, en partides petites, les perderen. Reproduïm d'una certificació de Buenos Aires:

«El que suscribe, Jefe de la Oficina Sanitaria de Importación y Exportación de Plantas y Semillas, dependiente del Ministerio de Agricultura de la Nación, certifica que la partida de ajos compuesta de..... resultó atacada según dictamen de la División de Zoología Agrícola, por *Gorgojo del ajo (Brachycerus Sp.)* en estado de crisálida viva; *Carpophilus Dimidiatus* (Fabr.) en estado de adulto vivo; *Forficula Sp.* y *Anthocoris Sp.* en estado de adulto vivo, por lo cual se ordenó la desinfección del total de la partida, operación que se realizó en las cámaras de esta oficina, al vacío, con una dosis de 350 cc, de bisulfuro de carbono por metro cúbico de cámara, durante cuatro horas».

Definitivament, doncs, els exportadors d'alls del Penedès renuncien a enviar-ne a la República Argentina, la qual cosa perjudica com és natural els productors d'alls de tota la comarca, tant en la quantitat exportable com en el preu dels que encara es poden exportar a altres països.

Podria reconquerir-se aquell mercat (el més important per als alls grossos) si els pagesos tinguessin cura de les instruccions ja publicades, sobretot:

Fer la tria de les cabeces abans d'enforçar, i eliminant totes les que continguin algun o diversos grans atacats, cremant-les seguidament.

«Registrar minuciosament els forcs, arrencant-ne tota cabeça atacada que hi hagi pasat».

Convindria, però, començar per reduir a límits ínfims el percentatge d'alls parasitats, prevenint i combatent la plaga (el *Brachycerus*) damunt el terreny, així:

En sembrar els alls, tingui's cura en seleccionar els bulbs, incinerant els que siguin averiats.

Quan els alls tinguin uns 25 centímetres, s'han de polvoritzar amb la fórmula següent:

S'obté el «brou bordelès» amb 95 litres d'aigua, 750 grams de sulfat de coure i 1 quilo 500 grams de calç viva. S'hi addicio-

nen 350 grams d'arseniat sòdic anhidre dis-solts en 5 litres d'aigua.

Aquest tractament és repeteix dues vegades amb interval d'uns quinze dies».

Exposicions de flors

L'Agrupació de Jardiners i Floricultors de Catalunya ha celebrat una interessant Exposició de flors, plantes, material i objectes de jardí, que ha estat molt concorreguda, amb la presència d'exemplars molt dignes d'encomi.

Sobresortí una col·lecció interessantíssima de cactus que presentà un particular, el senyor Tolrà, a la qual es calcula un valor de més de 60.000 duros. Cridà poderosament l'atenció de quants tingueren la sort d'admirar-la, per ésser una de les més notables del món.

Els Amics de les Roses també han donat nova fè de vida, amb motiu de l'Exposició de flors instal·lada al Palau de Pedralbes.

Es feren grans elogis dels exemplars exposats, rics en menes noves, sobressortint el lot que presentà el roserista senyor Dot.

Es preparen altres manifestacions de floricultura amb motiu de la Fira Comercial de Barcelona.

La Sindicació cooperativa al Baix Ebre

Vénen celebrant-se amb molta assiduitat a la comarca tortosina, diferents actes de propaganda de la Sindicació cooperativa dels agricultors del Baix Ebre.

En dits actes, s'ofereixen lliçons i estadístiques allionadores per als pagesos que no senten la responsabilitat de la seva alta condició.

Tenint en compte les condicions agrològiques i de clima de la comarca, s'estudien la multitud de conreus que s'hi podrien acollir.

S'assenyalen els beneficis que pot reportar la Sindicació per a què totes les necessitats agrícoles quedin controlades i orientades en un sentit favorable. Cal produir bé per a vendre bé.

Es fa l'estudi del què és el cooperativisme, donant a conèixer l'exemple que ofereix Califòrnia i altres indrets del món amb la implantació de les seves Cooperatives, el qual contrasta amb la situació dels nostres con-

Rocalla
TUBS ESPECIALS PER
A BAIJANTS D'AIGÜES

TELEF. 20768
ROCALLA S.A. CANUDA 2 · BARCELONA

readors, situació que es presenta ruïnosa si no es procura solucionar l'estat actual de postració.

Hom fa un breu anàlisi de la sort del pagès espanyol i se'n treu la conseqüència de què és el que està menys content de la seva sort.

Se l'hi fa notar a l'agricultor de les terres del Baix Ebre la presència d'intermediaris que s'enduen els guanys de la pagesia i es crida a tots per tal de fer la unió que els hi permeti lliurar-se d'aquesta reunió de paràsits. La unió que se'ls demana els ha de redimir del jou en què es troben embolcallats.

La campanya repercuteix amb efectes positius i de complaença.

Sindicat de criadors de vaques Schwyz

La Cooperativa de Lleteria, Sindicat Agrícola de Seu d'Urgell, d'acord amb els Serveis Tècnics de Ramaderia de la Generalitat de Catalunya, ve estudiant la formació d'un Sindicat de Criadors, per a la selecció de les millors races de vaques suïsses Schwyz. A tal objecte, el senyor Eduard Simó, donà una Conferència a la Seu, explicant en termes generals, el programa a seguir per a la selecció. S'acordà la formació del Sindicat esmentat i el d'anar, més endavant, a Suïssa per a l'adquisició d'uns quants braus reproductors suïssos, de les millors classes allí existents, per al qual es consultarà, sense regateig de cap mena, els llibres genealògics suïssos.

Això comportarà una organització grandiosa i un treball immens.

Cal fer remarcar agradívolament que aquest Sindicat ha nascut a iniciativa de la Cooperativa de Lleteria, d'acord amb les normes de la Generalitat, seguint les petges en bona hora traçades per l'il·lustre en Josep Zulueta.

De les dades recollides, es pot deduir que dins uns cinc anys aproximadament, amb el mateix bestiar i la mateixa alimentació s'arribarà a doblar la producció de llet, essent la comarca de l'Urgellet la màquina productora de braus lleters suïssos, la millor de Catalunya i segurament d'Espanya. Malgrat ésser el Sindicat Criador una fillola de la Cooperativa, hi podrà ingressar tothom, tenint el caràcter de comarcal.

En bé de la comarca de l'Urgellet, ja prou coneguda per la producció de les seves excel·lents mantegues, formatges, etc., ens seria plaent que els projectes esmentats es traduïssin en realitats palpitants.

II Concurs d'espàrrecs a Gavà

Amb molt èxit d'expositors i visitants ha tingut lloc a Gavà el II Concurs d'espàrrecs.

Es va emetre el següent veredict: Primer: el concursant número 1, senyor Pere Mitjans; segon: el número 10, senyor Jaume Soler i Martorell; tercer: el número 12, senyor Joan Ribé, quart: el número 14, senyor Joan Estapé; cinquè: el número 3, senyor Joaquim Basolas; sisè: el número 13, senyor Joan Soler i Jaques; setè: el número 11, senyor Jaume Canillo; premiats per l'esforç especial que representa l'adaptació d'una especialitat estrangera d'aquest producte a la nostra terra.

Fou acordat també, amb diploma de mèrit, tots els productes assistents al Concurs. Ultra això, hom acordà atorgar una menció honorífica al concursant Ferran Soler, per haver presentat a l'exposició una demostració de la forma de conreu i llavors d'aquest producte.

Els pressupostos i l'Agricultura

D'una carta a "El Agro" d'Aragó, d'en Juli Senador Senante.—Quan ara he pogut veure l'orientació, o tal volta millor dit la desorientació econòmica de la República, la meva decepció ha estat enorme, perquè és indubtable que per el camí emprès anem a estimbar-nos, d'on no podem menys que quedar aixafats. Quatre mil set cents milions de pressupost nacional, més de dos mil cinc cents milions, per pressupostos provincials i municipals; més altres mil cinc cents milions, per impostos clandestins que paguem als explotadors dels monopolis; formant l'espantosa suma de vuit mil set cents milions que es pretén arrencar d'un país destroçat per quatre segles de despotisme, de saqueig i d'arrasament automàtic del territori.

La gent que es plany de les inundacions passades, no sospitava l'embestida d'aquesta

altra que està a punt de caure sobre els camps com un nou cataclisme.

En temps de la primera Assemblea de Barbastro, demanaven els pagesos d'Aragó cent milions de rebaixa d'un pressupost nacional de nou cents milions. La riquesa col·lectiva no ha augmentat, sinó que més aviat ha baixat, com ho prova l'angoixosa situació de l'Espanya rural. Fins quan podrem resistir el seguit recàrrec tributari d'uns cent vint milions anuals de pessetes?

Convençut el Govern de la impossibilitat de recaptar la xifra pressupostada ens assabenta l'emissió de nous emprèstits que obligaran a l'emissió d'una equivalència amb paper moneda. La pesseta perdrà altre tant de valor. Sobrevindrà una crisi terrible per la puja de preus, que és conseqüència natural de la inflació, però els pagesos no podran pujar els preus del blat, perquè ho privarà l'obrerisme ciutadà, que vol el pa barat; i com que això ara és la influència que domina, s'accentuaran les prohibicions i es sostindrà la baixa.

M'excuso d'assenyalar el pervindre que espera al pagès havent de produir amb rendes, salaris, tributs i gèneres de consum fabulosament encarits i sense dret a refer-se'n amb la venda de l'únic producte que pot disposar.

Això significa l'aixafada de la vida camperola, l'abandonament dels pobles, com en temps de Felip IV, i per les mateixes causes l'afluència de més gent a les ciutats, l'augment dels parats i la necessitat de nous recàrrecs tributaris per al sosteniment d'instituts armats i demés elements de repressió.

La Masia Catalana

L'Institut de Sant Isidre ha celebrat aquests darrers dies una esplèndida manifestació d'art, que ha cridat poderosament l'atenció. Es tracta d'una exhibició de documents gràfics referents a la *Masia Catalana*, interessant en molts aspectes, que ofereixen uns centenars de fotografies de masies, considerades en el seu total o en les seves variades dependències, totes elles dignes d'estudi.

Aquests gràfics formen part del material que té recollit el Centre Excursionista de Catalunya, per a la Fundació Concepció Rabell, Vídua de Romaguera.

Rocalla

EL MILLOR MATERIAL PER A CONSTRUCCIONS

TUBS
PLANXES ACANALADES
DIPOSITIS
DIPOSITIS PER A WATERS
CANALONS
PLAQUES DE 40x40cm
REVOLTONS

TELEFON: 20768
ROCALLA S.A. BARCELONA
PLA ESTUDIS 14 Y CANUDA 2

CALENDARI

de sèmbrs i plantacions de les hortalisses, farratgeres i flors més generalitzades o conreades a Catalunya

SEMBRES DEL MES DE JUNY

HORTALISSES	Ptes. 100 grs.
Agrelles	1'50
Blanc de Xampinyó	3'00
Bledes, de fulla ampla	1'00
Borrajá	2'00
Bròquil blau, de Santa Teresa	2'50
Bròquil blanc, primerenc	2'50
Bròquil blanc, mig primerenc	2'50
Bròquil gros, morat, de Nadal	2'50
Carbassa francesa, del bon gust	1'25
Card, plè, blanc	3'00
Carbassons	1'00
Cerfull, comú	1'00
Cerfull, molt arriçat	1'00
Cogombre verd, llarg	2'00
Cogombre petit, Cornichón	2'00
Cogombre molt llarg, Alficós	2'50
Colinap	1'00

COLS DE FULLA ARRISSADA	Ptes.
Col de set setmanes, nana	1'75
Col de Milà, Aubervilliers	1'75
Col de Milà, grossa arriçada	1'75
Col de Milà, precoç de Sant Joan	1'75

COLS DE FULLA LLISA	Ptes.
Col de cabdell, Bacalan	2'50
Col de cabdell, Brunswick	2'50
Col de cabdell, Dax	2'50
Col de cabdell, Glòria	2'50
Col de cabdell, Holanda, peu curt	2'50
Col de cabdell, Holanda, tardana	2'50
Col de cabdell, Joaneta o Nantesa	2'50
Col de cabdell, Mitra o Cor de Bou	2'50
Col de cabdell, Quintal, molt grossa	2'50
Col de cabdell, Sant Dionís	2'50
Col de cabdell, Schweinfurt	2'50
Col de cabdell, York, primerenca	2'50
Col Lombarda, morada, grossa	2'50
Col verda arriçada per a brotons	1'75
Col de Bruselles, per a cabdellts	1'75
Col gegant farratgera, Cavalier	1'00
Col gegant farratgera, fulles llises	1'25
Coliflor de Nàpols, de Nadal	3'50
Coliflor de Nàpols, de Quaresma	3'50
Créixens d'aigua	4'00
Créixens d'horta	1'50
Créixens Alenois o Morritort	0'75
Ensiam escaroler	2'00
Ensiam de cabdell, blanc	2'50
Ensiam bleder	2'50
Ensiam escarxofer	2'50
Ensiam romà, blanc	2'00
Ensiam romà, negre	2'00
Escarola de fulla doble, arriçada	1'25
Espàrregs grossos, d'Holanda	1'00
Espàrregs primerencs, d'Argenteuil	1'00
Julivert, comú	0'75
Julivert, molt arriçat	0'75
Meló tendral de València, primerenc	1'25
Meló groc de València, primerenc	1'25
Meló de València, tardà	1'25

MONGETES PER A MENJAR TENDRES

Emparradores Avellaneta blanca, primerenques	2'50
Emparradores Avellaneta negra, primerenques	3'00
Emparradores Avellaneta vermella, mig primerenques	2'50
Emparradores Sucre o Llaminaera, primerenques	2'50
Emparradores, Incomparable o cuc francès, primerenques	3'50

MONGETES PER A DESGRANAR	Ptes.
Nanes Ganxet d'Alcanar, primerenques	2'50
Emparradores Avellaneta blanca, primerenques	2'50
Emparradores Caray, blanques	2'50
Emparradores Ganxet, blanques	2'50
Emparradores Garrofé, gra gros	4'50

Ptes. Un quilo

ES PLANTEN

PLANTER D'ORTALISSES

Albergínia, nena nana, primerenca	
Albergínia, negra llarga	
Moniato	
Pebroteres, tija baixa, gros, molt primerenques	
Pebroteres, tija mitjana, gros, dolç de Lloret, mig primerenques	
Pebroteres, tija alta, dolç de Reus	
Pebroteres, tija alta, molt gros, dolç de Torroella	
Pebroteres, tija alta, dolç de banya	
Tomaquera emparradora, Pometa de Canàries, grossa, primerenca	
Tomaquera emparradora, Pometa de Canàries, mitjana, primerenca	
Tomaquera emparradora, Pometa de Mataró, primerenca	
Tomaquera emparradora, Pera, gros, de la Reina	
Tomaquera emparradora, de penjar	
Tomaquera emparradora, gros, Rosa	

A 16 pessetes el miler

No es serveixen menys de 500 plantes d'una sola mena

FLORS

Lot de 12 paquets variats, amb cromos	3 pessetes
Lot de 24 paquets variats, amb cromos	5 pessetes
Lot de 36 paquets variats, amb cromos	7 pessetes

ES SEMBREN

Balsamina	Nyanys
Cannes	Perpetuïnes
Caputxina nana	Petuïnes
Clavells d'India, nanos	Rosa d'agost o clavell de moro
Coronàries o Reina Margarida	Rosa mística o Zippia
Scabioses o vídues	Sensitiva
Gallardia	Tageta signata
Gelosia plumosa	Vellut o cresta de gall
Gira-sol	Verdolaga de flor
Mantell reial	

EMPARRADORES ANUALS

Balsamilla	Gesamí d'India
Bucingolcia	Meravelles o campanetes
Carbassetes	Maurandia Barclaiana
Caputxines	Mongetes de jardí
Cardiospermum	
Dòlics gegants	

EMPARRADORES PERENNALS

Arauja	Mandevillea suaveolens
Cobea scandens	Medeola
Dòlics llenyosos	Passionària
Llúpol	Thumbergia

Les emparradores perennals no floreixen fins al segon o tercer any de la sembra

FARRATGERES

	Ptes. Un quilo
Alfals, decuscutat, superior	3'50
Carbassa grossa	6'00
Col gegant Cavalier, de fulles llises	8'00
Col gegant de fulles arriçades, Aloma	11'50
Sorgo negre, sucros	1'25
Trèvol	4'50
Trepadella, de un dall	1'25
Trepadella, de dos dalls	1'50

Preus salvant variació o existències. Per les remeses per correu, deu afegir-se a l'import de la comanda, 30 cèntims de pesseta per cada fracció de 100 grams i per al certificat 30 cèntims els 500 grams, pes mínim admès per correus. Demaneu preus a l'engròs, a

EL CULTIVADOR MODERN

TRAFALGAR, 76 (Prop de l'Arc del Triomf)
TELEFON 18744 :: BARCELONA

LA MILLOR TUBERIA PER A CONDUCCIONS A PRESSIO

EL MERCAT

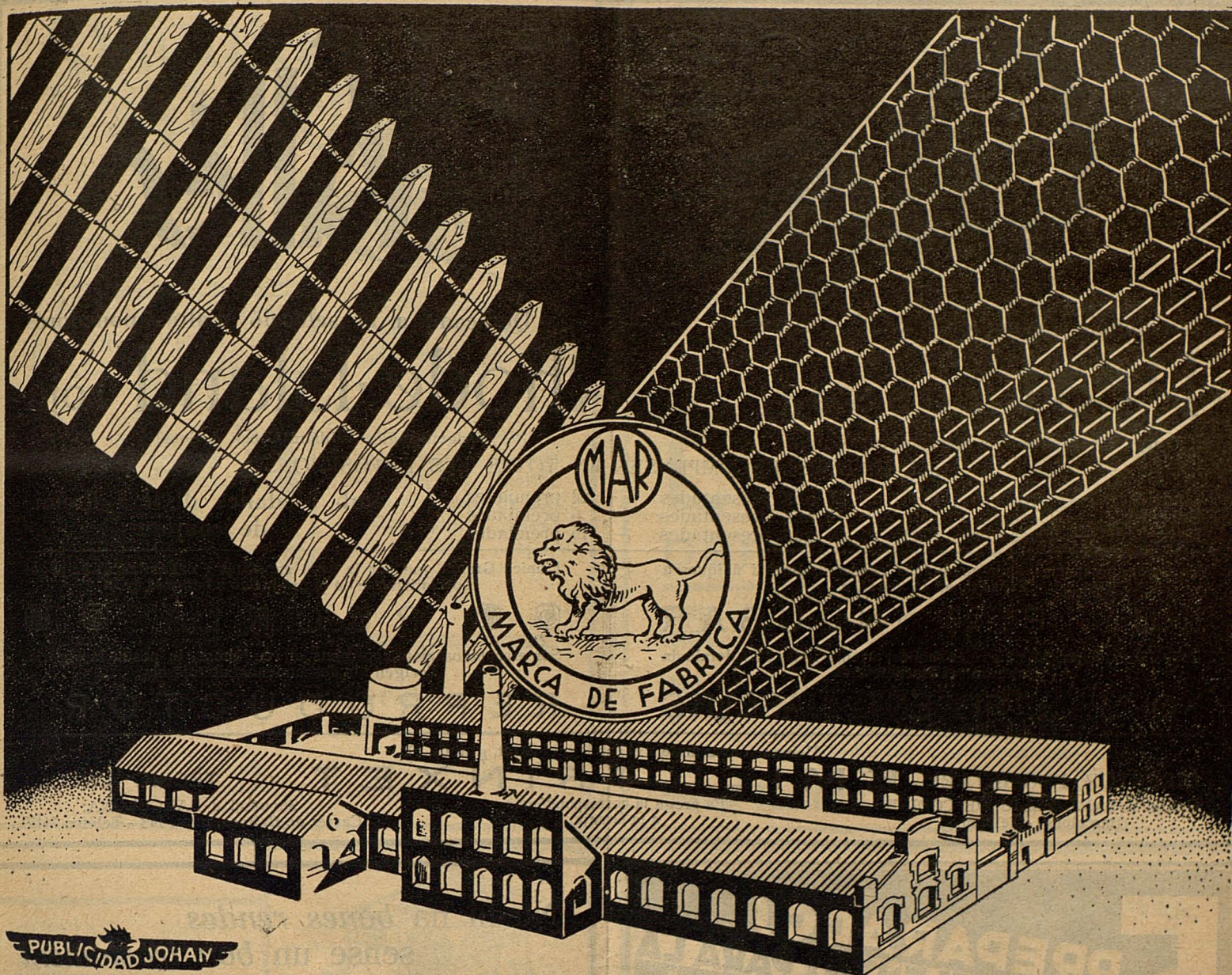
ULTIMES COTITZACIONS

ADOBOS			UNITAT	PESETES	BLAT			CEREALES	UNITAT	PESETES
Superfosfat d'os, 18/20 per cent d'acid fosfòric i 1/2 per cent de nitrogen	100 quilos	16'00			Forment de Castella	100 quilos	43'00 a 44'00			
Superfosfat de calç, 18/20 per cent d'acid fosfòric soluble	"	13'50			Candeal de la Manxa	"	43'00 a 44'00			
Superfosfat de calç, 16/18 per cent d'acid fosfòric soluble	"	12'50			Forment de la Manxa	"	43'00 a 44'00			
Superfosfat de calç, 13/15 per cent d'acid fosfòric soluble	"	11'65			Aragó	"	44'50 a 45'00			
Sulfat d'amoniac, 20/21 per cent de nitrogen	"	33'00			Navarra	"	44'50 a 45'00			
Nitrat de sosa, 15/16 per cent de nitrogen	"	43'00			Urgell i Vallès	"	46'00 a 00'00			
Sulfat de potassa, 90/92 per cent, equivalent a 49/50 per cent de potassa pura	"	52'00			Comarca	"	45'00 a 00'00			
Clorur de potassa, 80/85 per cent, equivalent a 50/51 per cent de potassa pura	"	36'00			Extremadura, blanquet	"	43'00 a 43'50			
Matèria orgànica còrnia natural, 10/11 per cent de nitrogen i 2/3 per cent d'acid fosfòric	"	40'00			Cruixer	"	44'50 a 00'00			
Sulfat de ferro en gra	"	12'50			Lleida	"	46'00 a 00'00			
Nitrat de calç, 15/16 per cent de nitrogen i 28 per cent de calç	"	41'00			CIVADA					
Cianamida, 19/20 per cent de nitrogen i 60 per cent de calç	"	38'00			Extremadura	"	30'00 a 32'00			
					Roja	"	00'00 a 00'00			
INSECTICIDES I FUNGICIDES										
Sofre 99/100 per cent, extra	40 quilos	19'00			ORDI					
Sofre 99/100 per cent, extra fi	"	20'60			Extremadura	"	28'00 a 30'00			
Sofre gris o precipitat	"	10'00			Urgell i Segarra	"	27'00 a 29'00			
Flor de sofre o sofre sublimat	50 quilos	28'00			Manxa	"	27'00 a 29'50			
Sofre de terròs	100 quilos	42'00			MORESC					
Sofre en pans, refinat	"	53'00			Plata disponible	"	40'00 a 40'50			
Sofre de canó	"	56'00			ESCAIOLA					
Sulfat de coure, anglès	"	00'00			Andalusia	"	51'00 a 52'00			
Sulfat de coure, país	"	82'00			MILL					
Acetat de plom cristall	"	300'00			Estranger	"	48'50 a 50'00			
Arseniat de sosa anhidre, 60/63 per cent	"	170'00			Comarca	"	49'00 a 50'00			
Arseniat de plom en pols	"	280'00			ARRÒS					
Permanganat de potassa	"	500'00			Arròs Bomba, primera	"	110'00 a 112'00			
Sosa Solvay	"	350'00			Arròs Bomba, segona	"	100'00 a 115'00			
Nicotina 98 per cent	1 quilo	50'00			Arròs Selecte	"	50'00 a 51'00			
Sulfat de nicotina 40 per cent	"	24'00			Arròs Matisat	"	48'50 a 49'50			
					Arròs Benlloc, zero	"	46'00 a 47'00			
BOTAM										
Barrils de 14 a 16 litres, roure	Un	8'50			Menut d'arròs	"	44'00 a 45'00			
Barrils de 28 a 32 litres, roure	"	14'00			Farina d'arròs	"	48'00 a 50'00			
Barrils de 100 litres, roure	"	30'00			FAVES					
Pipes de 240 litres, roure	"	55'00			Extremadura	"	00'00 a 00'00			
Bordeleses de 225 litres, roure	"	65'00			Itàlia	"	00'00 a 00'00			
Xeressanes, roure	"	125'00			Mallorca	"	42'00 a 00'00			
Bocois de 600 litres, roure	"	260'00			Andalusia	"	48'50 a 49'50			
					Turquia	"	43'00 a 45'00			
PRODUCTES ENOLOGICS										
Acid citric cristallitzat estranger	100 quilos	500'00			Valencianes	"	00'00 a 00'00			
Acid tartàric cristallitzat país	"	400'00			Prat	"	00'00 a 00'00			
Acid sulfurós anhidre	"	185'00			Mahó	"	70'00 a 80'00			
Sofrins conglomerat, en pastilles de 5 a 20 grams	"	175'00			FAVONS					
Sofrins conglomerat, en pastilles de 60 a 100 grams	"	160'00			Sevilla	"	43'00 a 45'00			
Lluquets sense degotalls, classe corrent	"	90'00			Xereç	"	44'00 a 45'00			
Lluquets sense degotalls, classe manxega	"	90'00			Marroc	"	00'00 a 00'00			
Lluquets sense degotalls, classe francesa	"	125'00			Italians	"	00'00 a 00'00			
Albúmina de gallina en plaques	1 quilo	22'25			Xinesos	"	43'00 a 44'50			
Biosulfít Jacquemin	100 quilos	475'00			CIGRONS					
Carbó vegetal	"	300'00			Cigrons Màlaga, fins, números 48 i 50	"	82'00 a 84'00			
Carbó vegetal impalpable	"	75'00			Cigrons Màlaga de 54 a 56	"	68'00 a 70'00			
Caseïna pura	"	350'00			Cigrons Màlaga de 58 a 60	"	00'00 a 00'00			
Cola de peix Cayenne	1 quilo	27'00			Cigrons Màlaga de 60 a 62	"	58'00 a 60'00			
Cola de peix en fideus	"	27'00			Cigrons Màlaga de 63 a 65	"	56'00 a 57'00			
Cola de peix Saliansky	"	75'00			Cigrons "pelones"	"	65'00 a 85'00			
Carbonat de calç (desacidificant)	100 quilos	100'00			Cigrons Argèlia	"	00'00 a 00'00			
Caramel concentrat	"	300'00			Cigrons Castella superiors	"	130'00 a 180'00			
Enofosfat bicàlcic	"	115'00			Cigrons Castella mitjans	"	140'00 a 150'00			
Fosfat amònic	"	225'00			Cigrons moruns, número 29	"	00'00 a 00'00			
Gelatina plata en fulles primes	"	900'00			Cigrons Sauc	"	00'00 a 00'00			
Gelatina or en fulles primes	"	975'00			Oran mitjans	"	00'00 a 00'00			
Gelatina Vinocol en fulles primes	"	300'00			Oran superiors	"	00'00 a 00'00			
Metabisulfít de potassa cristallitzat	"	265'00			MONGETES					
Metabisulfít de potassa en pols antifermentat	"	275'00			Mongetes València Pinet	"	95'00 a 96'00			
Metabisulfít de potassa en líquid	"	100'00			Mongetes Tranquillon noves	"	00'00 a 00'00			
Negre animal en pasta rentat	"	170'00			Mongetes Monquelines noves	"	110'00 a 00'00			
Osteocola Coignet	"	505'00			Mongetes Mallorca noves	"	92'00 a 93'00			
Sang cristallitzada	"	785'00			Mongetes Castella corrent	"	120'00 a 00'00			
Tani a l'éter pols extra	"	1.700'00			Mongetes Castella superior garbellades	"	130'00 a 132'00			
Tani a l'alcohol, pols extra	"	1.000'00			Mongetes Castella superiors	"	00'00 a 00'00			
Tani a l'alcohol agulles extra	"	1.200'00			Mongetes Cocorrosses Castella	"	98'00 a 100'00			
Tartrat neutre de potassa desacidificant	"	700'00			Mongetes Cocorrosses Turquia	"	65'00 a 68'00			
MATERIES FILTRANTS										
Amiant	100 quilos	1.400'00			Mongetes Comarca noves	"	102'00 a 105'00			
Celulosa extra forta	"	350'00			Mongetes Perles Galícia	"	65'00 a 00'00			
Celulosa per a vins licorosos	1 quilo	10'00			Mongetes mitjanes	"	00'00 a 00'00			
Terra d'infusoris	100 quilos	65'00			Mongetes Braila velles	"	60'00 a 00'00			
Terra de Lebrija	"	40'00			Mongetes Prat	"	00'00 a 00'00			
					VECES					
					Veces Andalusia	"	39'00 a 40'00			
					Veces estrangeres	"	36'00 a 37'00			
					ALTRES LLEGUMS					
					Ers país	"	35'00 a 36'00			
					Ers estrangers negres	"	36'50 a 00'00			
					Fesolets estr.	"	00'00 a 00'00			
					Fesolets Castella	"	67'00 a 69'00			
					Fesolets Girona	"	100'00 a 105'00			
					Guixes	"	38'00 a 39'00			
					Llenties	"	90'00 a 130'00			

EL MILLOR MATERIAL
PER A COBERTES

FARINES I DESPULLES		UNITAT	PESETES			UNITAT	PESETES
Farina de Força, amb sac		100 quilos	78'00 a 80'00	DE PINYOLA		100 quilos	91'30 a 95'60
Farina Extra local		»	67'00 a 70'00	Verd, primera		»	82'65 a 86'05
Farina corrent local		»	63'00 a 65'00	Verd, segona.		»	100'00 a 00'00
Farina Extra Castella.		»	00'00 a 00'00	Groc, primera		»	91'30 a 95'60
Farina Aragó.		»	00'00 a 00'00	Groc, segona.		»	69'70 a 00'00
Farina regió		»	00'00 a 00'00	Fermentat.		»	73'90 a 00'00
Número 3, amb sac.		100 quilos	37'00 a 39'00	Fosc.		»	
Número 4		»	33'00 a 35'00	DE COCO			
Segones		»	24'00 a 26'00	Blanc (en barrils)		»	106'00 a 107'00
Terceres		»	22'00 a 24'00	Cochín		»	140'00 a 00'00
Quartets		»	20'00 a 22'00	Palma		»	160'00 a 00'00
Menut		70 litres	4'50 a 00'00	Extraflor		»	00'00 a 00'00
Segó.		»	3'25 a 00'00	DE LLINOSA			
Segonet.		»	4'00 a 00'00	Cru (en barrils)		»	105'00 a 00'00
				Cuit		»	113'00 a 00'00
				Incolor		»	150'00 a 00'00
FARRATGES I PINSOS				SURO			
Garrofes negres Vinaró, sense sac.		42 quilos	10'87 a 11'00	Planxes de suro de 2 a 3 centímetres gruix, primera.	El quintà		65'00 a 70'00
Garrofes negres Castelló.		»	10'50 a 00'00	Planxes de suro de 2 a 3 centímetres gruix, segona.	»		30'00 a 35'00
Garrofes Matafera vella		»	42'00 a 00'00	Planxes de suro de 2 a 3 centímetres gruix, tercera.	»		15'00 a 20'00
Garrofes roges		»	10'00 a 25'00	Planxes de suro de 3 a 4 centímetres gruix, primera.	»		80'00 a 90'00
Garrofes Eivissa		»	8'00 a 8'12	Planxes de 3 a 4 centímetres gruix primera ordinària.	»		50'00 a 55'00
Garrofes Mallorca		»	34'00 a 00'00	Planxes de 3 a 4 centímetres gruix segona	»		25'00 a 30'00
Polpa de remolatxa, país, sense sac		100 quilos	29'00 a 31'00	Planxes de 3 a 4 centímetres gruix tercera	»		15'00 a 20'00
Turtó de coco		»	39'00 a 40'00				
Farina de llinosa		»	36'00 a 37'00				
Alfals primera		40 quilos	8'25 a 0'00				
Alfals segona.		»	7'00 a 0'00				
Palla llargueta		»	4'50 a 0'00				
Palla curta.		»	2'50 a 0'00				
Fulla d'olivera		»	00'00 a 00'00				
ALLS FRUITES SEQUES				VINS			
Alls en forç, Cappares		El forç	1'00 a 2'00	Penedès, de 8 a 10 graus			
Primeres		»	00'00 a 00'00	Camp de Tarragona, de 9 a 19 graus			
AMETILLES				Conca de Barbarà, de 8 a 9 graus			
Mallorca propietari, sense tros		100 quilos	400'00 a 00'00	Priorat, de 13 a 15 graus			
Mallorca escollida		»	430'00 a 00'00	Vilanova i Geltrú, de 8 a 10 graus			
Llargueta		»	00'00 a 00'00	Igualada, de 8 a 10 graus			
Mollar, amb clofolla		»	170'00 a 00'00	Martorell, de 8 a 10 graus			
Gra Esperança primera		»	440'00 a 00'00	Manxa, de 12 graus			
Gra Esperança segona		»	00'00 a 00'00	Alacant, de 14 a 15 graus			
ANÍS EN GRA				Mistela			
Andalusia		»	150'00 a 160'00	Moscatell			
Manxa		»	130'00 a 00'00				
AVELLANES				ALCOHOLS			
Gra primera		»	00'00 a 00'00	Rectificats d'indústria, 96/97 graus			
Colliter		»	110'00 a 00'00	Rectificats de residus vínics, 96/97 graus.	100 graus		256'00
Garbellada.		»	00'00 a 00'00	Rectificats de vi, 96/97 graus	»		254'00
Negreta escollida		»	115'00 a 00'00	Desnaturalitzats 88/90 graus	»		275'00
CACAUETS				Destil·lat de brisa			140'00
Tres grans blanc primera		»	125'00 a 00'00	Aiguardent de canya, de 75 graus			00'00 a 00'00
Tres grans segona.		»	00'00 a 00'00				215'00
Dos grans blanc primera		»	110'00 a 00'00	TARTRÀ I DERIVATS			
Dos grans vermells		»	00'00 a 00'00	Mares de vi, 24/30 graus d'àcid			
Esclofolats		»	00'00 a 00'00	Tartrat de calç, 50/52 graus d'àcid			
COMINS				Tartrà de brisa, 55/60 graus d'àcid			
Del país.		»	140'00 a 00'00	VINAGRES			
LLOBINS				CLASSE CORRENT			
Llobins número 1		»	50'00 a 00'00	Daurat		Hectolitre	30'00
Llobins número 0		»	85'00 a 00'00	Prior		»	40'00
Llobins Alhucemes		»	115'00 a 00'00	2 en 1.		»	50'00
NOUS				CLASSE VELLA			
Escollides		»	125'00 a 00'00	Daurat		»	80'00
Corrent		»	00'00 a 00'00	Prior		»	80'00
PÈSOLS				2 en 1		»	125'00
Sencers		»	90'00 a 110'00	CLASSE CORRENT			
PINYONS				De 5 graus.			40'00
Castelles		»	530'00 a 00'00	De 6 graus.			45'00
SAFRANS				De 7 graus.			50'00
Selecte		»	250'00 a 00'00	ANIMALS I LLURS PRODUCTES			
Superior Estat		»	175'00 a 185'00	BOVI			
Aragó		»	195'00 a 00'00	Bous del país.		El quilo	2'50 a 2'75
XUFLES				Vaques del país.		canal	2'50 a 2'75
Escollides		»	130'00 a 00'00	Vedelles gallegues del país		»	3'00 a 3'30
Esporgadura		»	00'00 a 00'00	Vedelles de llet del país fins a 100 quilos.		»	3'75 a 4'00
OUS				Estaquets fins a 150 quilos		»	3'40 a 3'75
Fayum		El cent	12'00	Estaquets des de 150 quilos		»	2'90 a 3'10
Maçagan extra		»	14'00	PORQUÍ			
Eivissa		»	17'50	Porcs del país blancs.		»	3'40 a 3'50
Mahó		»	19'00	Porcs valencians blancs.		»	3'40 a 3'50
Empordà		»	20'00	Porcs extremenys		»	2'60 a 2'65
Mallorca		»	18'50	Porcs mallorquins.		»	3'00 a 3'05
Vilafranca.		»	23'00	CAVALLAR			
Turquia		»	14'50	Cavalls grossos, a ull, segons siguin		»	(Variació)
França		»	00'00	LLANAR			
Suïssa		»	00'00	Anyells aragonesos		»	0'00 a 0'00
Polaco		»	18'00	Anyells aragonesos, femelles		»	0'00 a 0'00
D'OLIVA OLIS				Lletals aragonesos.		»	0'00 a 0'00
Corrent bo, taxat		100 quilos	173'90	Moltos extremenys, de 12 a 14 quilos.		»	3'10 a 3'30
Corrent superior		»	182'60	Ovelles extremenyes, de 10 a 12 quilos		»	0'00 a 0'00
Classe fina.		»	208'70	Anyells extremenys, llana		»	3'30 a 3'40
Classe fina extra.		»	221'75	Anyells extremenys, femelles esquilades.		»	0'00 a 0'00
				Moltos extremenys, esquilats		»	0'00 a 0'00
				Anyells manxecs, vena		»	3'40 a 3'50
				Anyells manxecs, capats		»	3'50 a 3'60
				Anyells manxecs, femelles		»	3'60 a 3'70
				Moltos castellans, de 12 a 14 quilos		»	0'00 a 0'00
				Ovelles castellanes, de 11 a 13 quilos		»	0'00 a 0'00
				Anyells castellans		»	0'00 a 0'00
				Anyells castellans, femelles		»	0'00 a 0'00
				Anyells mallorquins		»	0'00 a 0'00
				Ovelles del país		»	0'00 a 0'00

PUBLICIDAD JOHAN

REIXATS i TANQUES

Galvanitzats amb els més moderns procediments

Gran Premi i Medalla d'Or. - Exposició Internacional de Barcelona, 1929-1930

Ramaders:

Recomanem l' "ALAMBRE" "

per a xarxes i tancats per al bestiar BOVÍ, CABALLÍ, PORQUÍ i especialment per al LLANER, per estar exempt de punxes.

Avicultors:

Useu per al vostre GALLINER, el Modern reixat patentat de Forma Mixta - Uniformitat en les seves malles. - Molt resistent. - Econòmic

Per comandes a les Ferreteries i Establiments Avícoles

SOL·LICITEU CATÀLEG IL·LUSTRAT A:

M. Abad & Ribera. TARRASA. Barcelona

Direcció postal: Apartat 55. — Direcció Telegràfica: «Peinalambres». — Direcció Telefònica: 2105 i 2250

Agraïem als nostres llegidors que esmentin AGRICULTURA I RAMADERIA en dirigir-se als anunciants

Granja Feliu Vallès

(Existència permanent: 2.000 gallines)

Dedicada a la selecció d'altres ponedores

Prat rossa

Rhode-Island roja

(9 anys de selecció amb el ponedor-trampa)

(Origen anglès William Cook & Sons)

LES MILLORS RECOMPENSES EN TOTES LES EXPOSICIONS

Madrid	—	Octubre	1931	:	28 aus presentades	—	22 premiades	} amb Medalles d'Or i Premis de conjunt
Barcelona	—	Desembre	1931	:	11 aus presentades	—	6 premiades	
Barcelona	—	Desembre	1932	:	20 aus presentades	—	15 premiades	

Demaneu prospectes amb condicions especialíssimes i úniques a Espanya en la venda d'

OUS PER INCUBAR

Es faciliten fórmules de barreja seques, orientacions i cura detallada junt amb el lliurament de

POLLETS RECENT NASCUTS

L'única Granja que per la seva capacitat i organització ha pogut especialitzar-se en la producció a l'engròs de la

RECRIA

Són escrupolosament controlats el rendiment, la posta, la vigoria, l'origen i la descendència de tots els

REPRODUCTORS

Demaneu avui mateix el catàleg il·lustrat, gratuït, el

DIRECTOR - PROPIETARI: **EMILI TRINXET** — TÈCNIC AVÍCULA

Granja a SANT FELIU DE CODINES (Barcelona) - Telèfon 3

(Es prega la correspondència a la Granja)

Sucursal a BARCELONA: Carrer de Balmes, núm. 143 - Telèfon 74459

PREPARADOS EXCELENTES PARA LA VETERINARIA

BLACK MIXTURE: Llagas de toda naturaleza

ARSECALINE: Asma, anemia, fatiga

UNGUENT ROJO: Para caballos cojos y defectos varios

JABON DE LOS PIQUEUX: Para limpieza de perros, coballos y exuvación de sus parásitos

EMBROCACION: Fortifica los músculos

P. MÈRE DE CHANTILLY

Ungüent roig: Per a cavalls coixos i altres varis defectes

Black mixture: Llagües de tota mena

Arsecaline: Asma (ofec), Anèmia, Fadiga

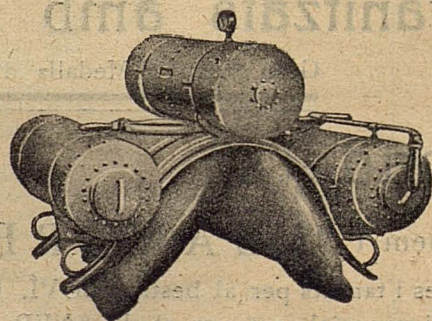
Embrocació: Fortifica els músculs

Daniel Robert - Claris, 72 - Barcelona

No hi ha bones rendes sense un bon tractament

No hi ha un bon tractament sense bons Polvoritzadors

Useu un material de qualitat

Polvoritzador a bast

VERMOREL

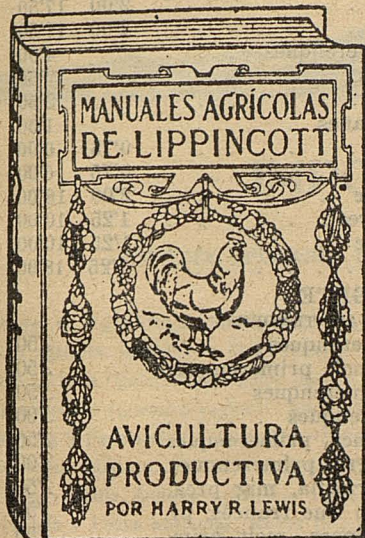
us l'ofereix, adopteu-lo

Catàleg franc, dirigint-se a:

Villefranche - sur - Saône (França)

Avicultura Productiva

PER
HARRY R. LEWIS

3.ª Edició
500 Pàgines
233 Fotografats

Aquest llibre presenta, raona i exposa el mitjà infal·lible, clar i científic per a mantenir de 200 a 500 gallines, sense molt treball i obtenir d'elles excel·lents beneficis

Per 30 Pessetes
es remet per correu certificat

EL CULTIVADOR MODERN - Trafalgar, 76
Telèfon 18744 - BARCELONA

Cafès del Brasil per tota España

EXIGIU ELS CAFÉS DEL BRASIL
són els més fins i aromàtics

CASES BRASIL

BRACAFÉ

LONES per a Segadores

- LONES** per a tota mena d'espardenyes.
- LONES** de tots els gruixos i amplades per a veles de carruatges i autos.
- LONES** en colors sòlids per a veles de magatzems.
- LONES** per a velam, vaixells, encerats, vagons, tendes de campanya, etc.
- LONES** de cotó i cànem per a diversos usos industrials.

Josep Sauleda : FABRICA DE LONES : Sant Pol de Mar (Barcelà)

QUINTA EDICIÓ

Forma un volum en octau de 368 pàgines, més de 40 gravats, 8 làmines en negre fora de text i vuit pàgines en les quals, sobre magnífic paper estucat es reproduïxen, a tot color, bellíssims exemplars de setze races de conils. Coberta a 2 tintes.

Per **Ramon J. Crespo**

Professor d'Avicultura i Cunicultura

En **CONEJOS Y CONEJARES**, trobareu tot el que necessita saber tot bon criador d'aquests productius rosegadors. Els títols de les matèries que desenvolupa extensament i documentadament, donen idea del que és el llibre:

I.—Origen del conill.—II. Breus nocions sobre Anatomia i Fisiologia cunicular.—III. Com començar la cria de conills.—IV. Allotjament.—V. Alimentació.—VI. Reproducció.—VII. Els llodrigons.—VIII. Races principals de conills.—IX. Patrons vivents de cada raça.—X. Cobaies o conillets d'Índies.—XI. Comptabilitat del coniller.—XII. Regles per al criador.

La quarta edició és molt més extensa que les anteriors. El text, clar, plaent i senzill, està complementat per l'imatge artística, còpia fidel de la realitat.

PREU DE L'EXEMPLAR: 8 PESSETES

Per 8'50 pessetes es tramet per correu certificat.

EL CULTIVADOR MODERN — Trafalgar, 76
Telèfon 18744 - BARCELONA

ACABA DE PUBLICAR-SE LA TERCERA EDICIÓ DE L'OBRA MÉS MODERNA EN AVICULTURA,

El Arte de Criar Gallinas

PER EL
Professor **SALVADOR CASTELLÓ**

Director de l'Escola Oficial d'Avicultura, Vice-president de l'Associació Avícola Internacional de Professors i Investigadors.

Forma un volum *in folio*, de 180 pàgines, 60 làmines i 220 gravats.

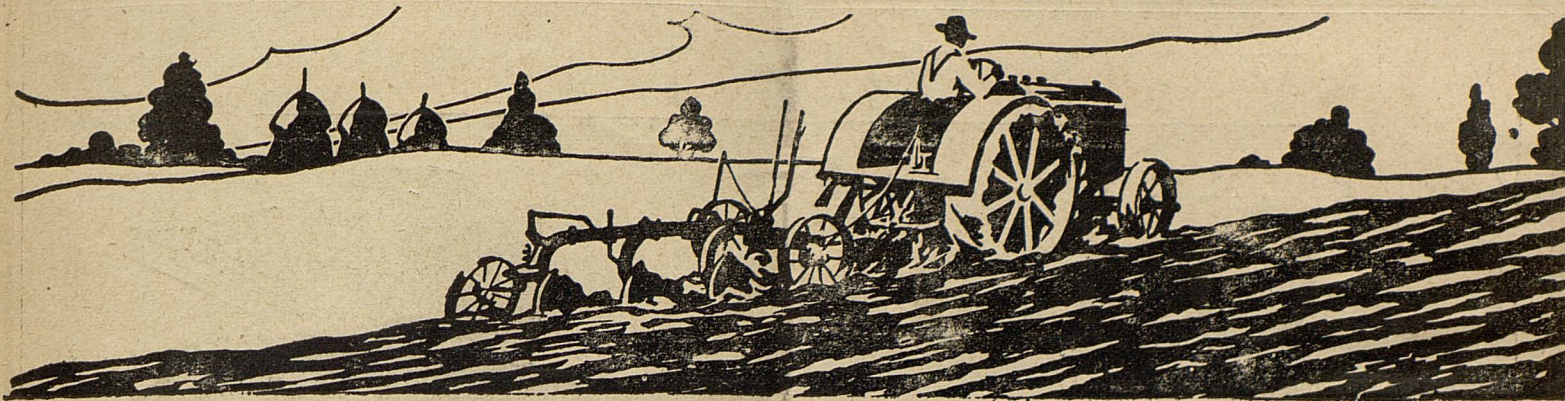
Es ven al Preu de 8 pts. i 8'50 per correu certificat

EL CULTIVADOR MODERN — Trafalgar, 76
Telèfon 18744 - BARCELONA

Llavors d'Hortalisses

	100 grs. Ptes.	Un quilo Ptes.		100 grs. Ptes.	Un quilo Ptes.
Agrelles	1'50	20'00	Enciam de capdell escaroler o català	2'00	17'50
Albergínia morada llarga	4'50	40'00	Enciam de capdell, Trocadero, per a l'exportació	2'00	17'50
Albergínia negra llarga	3'00	25'00	Enciam romà, llarg, blanc	2'00	17'50
Albergínia nana, molt primerenca	5'00	45'00	Enciam romà, llarg, verd	2'00	17'50
Albergínia molt grossa, rodona	6'00	50'00	Faves quarentenes, molt primerenques		4'00
Albergínia montruosa de Nova York	6'00	50'00	Faves primerenques, blanques		2'50
Api ple blanc	1'75	15'00	Faves primerenques, morades		2'50
Bleda, fulles amples	1'00	9'00	Faves grosses, de Mahó, tardanes		1'50
Bleda, fulles verdes	1'00	9'00	Julivert comú	0'75	6'00
Borratxa	2'00	18'00	Julivert fulla molt rissada	0'75	6'00
Bròquil blau de Santa Teresa	2'50	20'00	Meló de la Guatlla, primerenc	2'00	18'00
Bròquil blanc primerenc	2'50	20'00	Meló valencià tendral, primerenc	1'25	10'00
Bròquil gros de Nadal, morat	2'50	20'00	Meló valencià groc, primerenc	1'25	10'00
Bròquil mig blanc de Sant Andreu, primerenc	2'50	20'00	Meló valencià, tardà	1'25	18'00
Bròquil romà de Quaresma	2'50	20'00			
Bròquil gros blanc, tardà, de Sant Isidre	2'50	20'00	MONGETES		
Carxofa grossa de Laón	6'00	50'00	PER A MENJAR, TENDRES		
Carbassa francesa, del bon gust	1'25	10'00	Terreres, Mig-dol, molt primerenques		2'50
Carbassa Cabell d'Angel	4'00	30'00	Terreres, Negra de Bèlgica, molt primerenques		2'50
Carbassa vinatera o de Pelegrí	10'00		Terreres, Motxa vermella, primerenques		3'50
Carbassons	1'00	9'00	Terreres, Motxa grisa, primerenques		3'00
Card ple blanc	3'00	25'00	Emparradores, Avellaneta blanca, primerenques		2'50
Ceba blanca, primerenca, de la Reina	3'50	30'00	Emparradores, Avellaneta negra, primerenques		3'00
Ceba blanca grossa, primerenca	3'50	30'00	Emparradores, Avellaneta vermella, mig prca.		2'50
Ceba blanca grossa, francesa, tardana	2'50	20'00	Emparradores, Incomparable o Cuc francès, pr.		3'50
Ceba vermella Campeny, molt primerenca	3'50	30'00	Emparradores, Sucre o Llaminera, molt prim.		2'50
Ceba vermella de cabessar	1'75	16'00	Emparradores, Garrafal morada, bisbes, mig pr.		2'50
Ceba vermella llarga, de Vic, primerenca	2'00	18'00	Emparradores, Custòdia o Floreta, tardanes		0'00
Ceba valenciana, per a l'exportació	3'50	30'00	Emparradores, Romana o Facciola, tardanes		2'50
Cibulet	5'00	45'00	PER A DESGRANAR		
Cerfull comú	1'00	8'00	Terreres, Ganxet d'Alcanar, molt primerenques		2'50
Cerfull molt rissat	1'00	8'00	Terreres, Manresana, primerenques		2'50
Cogombre llarg, verd.	2'00	18'00	Emparradores, Rènega blca., mig primerenques		0'00
Cogombre petit, Cornichon	2'00	18'00	Emparradores, Carai, tardanes		2'50
Col de Milà Aubervilliers	1'75	15'00	Emparradores, Ganxet, tardanes		2'50
Col de Milà grossa, rissada	1'75	15'00	Emparradores, Sastre de la Costa		2'50
Col de Milà precoç, de Sant Joan	1'75	15'00	Emparradores, Garrofo valencià, gra molt ample		4'50
Col de Milà, de set setmanes, nana	1'75	15'00			
Col de Nadal	2'50	20'00	Nap de taula, blanc, rodó	1'25	12'00
Col de capdell, Bacalàn.	2'50	20'00	Nap de taula, blanc, llarg	1'25	12'00
Col de capdell, Brunswick	2'50	20'00	Nap de taula, blanc, mig llarg (nap de moda)	1'25	12'00
Col de capdell, Dax.	2'50	20'00	Nap de taula, groc, rodó	1'25	12'00
Col de capdell, Glòria	2'50	20'00	Nap de taula, llarg, negre	1'25	12'00
Col de capdell, Holanda, peu curt	2'50	20'00	Pastanaga de taula, llarga	1'75	15'00
Col de capdell, Holanda, tardana	2'50	20'00	Pastanaga de taula, mig llarga	2'00	17'50
Col de capdell, Joaneta o Nantesa	2'50	20'00	Pebrot, mata baixa, gros, molt primerenc	2'50	20'00
Col de capdell, Mitra o Cor de Bou	2'50	20'00	Pebrot, gros, de Lloret, mig primerenc	2'50	20'00
Col de capdell, Quintal, molt grossa	2'50	20'00	Pebrot, gros, de banya	2'50	20'00
Col de capdell, Schweinfurt	2'50	20'00	Pebrot, gros, de morro	2'50	20'00
Col de capdell, Sant Dionís	2'50	20'00	Pebrot, molt gros, de Reus	2'50	20'00
Col de capdell, York, primerenca	2'50	20'00	Pebrot, molt gros, de Torroella	2'50	20'00
Col de capdell, Lombarda, morada, grossa	2'50	20'00	Pèsols Austràlia, mata baixa		3'50
Col de Brusselles	1'75	15'00	Pèsols Austràlia, emparradors		3'75
Col verda de brotó.	1'75	15'00	Pèsols setsetmaners, mata baixa		3'00
Col gegant farratgera, Cavalier	1'00	8'00	Pèsols setsetmaners "Selectes", mata baixa		3'50
Col gegant farratgera, de fulles rissades	1'25	11'50	Pèsols caputxins, banya de bè		5'00
Coliflor extra primerenca	6'00	50'00	Pèsols caputxins, flor violeta.		5'00
Coliflor de Nàpols, primerenca	3'50	30'00	Porro gros, blanc	1'00	9'00
Coliflor de Nàpols, tardana	3'50	30'00	Porro monstrosos, de Carentan	1'75	16'00
Coliflor de Nàpols, molt tardana	3'50	30'00	Ravenet rosa, rodó, punta blanca	1'00	8'00
Colinap (Napicol) blanc, Champion	1'00	9'00	Ravenet vermell, rodó, punta blanca	1'00	8'00
Creixens Alenois o morritort	0'75	7'00	Ravenet vermell, llarg	1'00	8'00
Creixens d'aigua o de font	4'00	35'00	Ravenet rosa, mig llarg, punta blanca	1'00	8'00
Creixens d'horta	1'50	14'00	Ravenet vermell, mig llarg, punta blanca	1'00	8'00
Escalunyes.	0'75	5'00	Remolatxa fina, morada	1'00	8'00
Escarola rissada, de fulla doble	1'25	11'50	Remolatxa fina Cheltenham	1'00	8'00
Escarola rissada, cor ple	1'25	11'50	Selsifis blanc	4'00	35'00
Escarola molt rissada, Cabell d'Angel	2'25	20'00	Síndria molt primerenca	1'25	10'00
Escarola blanca, fulla d'enciam	1'25	11'50	Síndria de Màlaga	1'00	9'00
Espàrrec gros d'Holanda	1'00	9'00	Síndria de València	1'00	9'00
Espàrrec d'Argenteuil, primerenc	1'00	9'00	Tomàtec de Vilaseca, molt primerenc	3'00	25'00
Espinac monstrosos de Viroflay	0'50	3'00	Tomàtec Pometa, gros, primerenc	3'50	32'50
Enciam de capdell, de les quatre estacions	2'00	17'50	Tomàtec Pera, gros, tardà	3'50	32'50
Enciam de capdell, Batavia	2'00	17'50	Tomàtec rodó, llis, gros, tardà	1'50	12'50
Enciam de capdell, Rei de Maig	2'00	17'50	Tomàtec de penjar	1'75	16'00
Enciam de capdell gros, d'hivern	2'00	17'50	Xicoira arrel grossa, de Brusselles	1'75	15'00
			Xirivia	1'00	7'50

Correspondència, comandes i girs: EL CULTIVADOR MODERN. - Trafalgar, 76. - Telèfon 18744. - BARCELONA

IMPORTANTES OBRAS D'AGRICULTURA

CIÈNCIES APLICADES A L'AGRICULTURA

Compendio de Agricultura. SELTENSPERGER (C.). Un volum.	16,50 ptes.
Botànica agrícola. SCHRIBAUX (E.) i NANOT. Un volum.	En premsa n. e.
Química agrícola (<i>Química del Suelo</i>). ANDIÉ (G.) (2. ^a ed.). Dos volums.	29 ptes.
Química agrícola (<i>Química vegetal</i>). ANDRÉ (G.) (2. ^a ed.). Dos volums.	31 ptes.
Entomologia y Parasitologia agrícolas. GUÉNAUX (2. ^a ed.). Un volum.	En premsa.
Microbiologia agrícola. KAYSER (E.). Dos volums.	29 ptes.
Hidrologia agrícola. DIÉNERT (F.). Un volum.	15,50 ptes.
Meteorologia y Física agrícolas. KLEIN (P.) i SANSON (J.). Un volum.	15,50 ptes.
Anàlisis agrícolas. GUILLIN (R.). Un volum.	15,50 ptes.
Higiene de la granja. REGNARD (P.) i PORTIER (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Geologia agrícola. CORD (E.). Un volum.	15,50 ptes.
Previsión del tiempo. SANSON. Un volum.	En premsa.
Ornitologia. C. GUÉNAUX. Un volum.	En premsa.
Diccionario de Agricultura, Zootecnia y Veterinaria, dirigit per A. MATONS i M. ROSSELL i VILÀ. Es publica per fascicles. Publicat el volum primer (que consta de tres fascicles).	67 ptes.
Publicats demés els fascicles 4. ^{art} i 5. ^o (del volum II). Cada fascicle.	20 ptes.
Compendio de Química agrícola. GAIN (E.). Un volum.	21,50 ptes.
Anatomia Veterinaria. S. SISSON. Un volum i il·lustrat.	En premsa.
El Suelo. VILLAR (E. H. DEL). Un volum.	11 ptes.
La Agricultura y el Clima. ALCARAZ MARTÍNEZ (E.). Un volum.	8 ptes.
Investigación de aguas subterráneas. DARDER PERICÁS (B.). Un volum.	26 ptes.
El Crédito agrícola cooperativo. R. DE RODA i JIMÉNEZ. Un volum.	9 ptes.

PRODUCCIÓ I CONREU DE LES PLANTES

Agricultura general. DIFFLOTH (P.) (2. ^a edició). Quatre volums:	
I. Suelo y mejoramiento de las tierras.	15,50 ptes.
II. Labores y rotación de cultivos.	15,50 ptes.
III. Siembras y cuidado de los cultivos.	14,50 ptes.
IV. Cosechas y conservación de los productos agrícolas.	14,50 ptes.
Abonos. GAROLA (C. V.) i LAVALLÉE (P.) (2. ^a edició). Dos volums.	29 ptes.
Cereales. GAROLA (C. V.) i LAVALLÉE (P.) (2. ^a edició). Dos volums.	29 ptes.
Prados y Plantas forrajeras. GAROLA (C. V.). Un volum.	17,50 ptes.
Arboricultura frutal. BUSSARD (L.) i DUVAL (J.) (2. ^a ed.). Un volum.	16,50 ptes.
Viticultura. PACOTTET (P.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Silvicultura. FRON (A.). Un volum.	16,50 ptes.
Cultivo hortícola. BUSSARD (L.). Un volum.	16,50 ptes.
Plantas de escarda. HITIER (H.). Un volum.	16,50 ptes.
La Mimblera (<i>Cultivo y aplicaciones</i>). LEROUX (E.). Un volum.	14,50 ptes.
Enfermedades parasitarias de las plantas cultivadas. DELACROIX (J.) i MAUBLANC (A.) (2. ^a edició). Un volum.	15,50 ptes.
Enf. no parasitarias de las plantas cultivadas. DELACROIX. Un volum.	14,50 ptes.
Cultivos meridionales. RIVIÈRE (CH.) i LECQ (H.). Dos volums.	32 ptes.
Tratado de Patología y Terap. vegetales. FERRARIS (T.). Dos volums.	85 ptes.
Olivicultura. MANUEL PRIEGO (J.). Un volum.	11 ptes.
La Alfalfa. CRUZ LAPAZARÁN BÉRISTAIN (J.). Un volum.	7 ptes.
La uva de mesa de Almería. RUEDA FERRER (F.). Un volum.	13 ptes.
El cultivo del azafrán. JUAN BTA. LLORCA. Un volum.	En premsa.
El cultivo del arroz. R. FONT DE MORA. Un volum.	En premsa.
El Alforfón. F. J. RIERA. Un volum.	14 ptes.
Los parás. de los insectos perjudiciales. R. GARCÍA MERCET. Un volum.	9 ptes.

PRODUCCIÓ I CURA DELS ANIMALS

Zootecnia general. DIFFLOTH (P.). Dos volums.	32 ptes.
Razas bovinas. DIFFLOTH (P.). Un volum.	17,50 ptes.
Razas caballares. DIFFLOTH (P.). Un volum.	16,50 ptes.
Ganado lanar. DIFFLOTH (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Avicultura. VOITELLIER (C.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Aliment. racional de los Animales domésticos. GOUIN (2. ^a ed.). Un volum.	En premsa.
Higiene y Enfermedades del ganado. CAGNY i GOUIN (2. ^a ed.). Un volum.	16,50 ptes.
Apicultura. HOMMELL (R.). Un volum.	16,50 ptes.
Cabras, cerdos, conejos. DIFFLOTH (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Sericicultura. VIEIL (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Producción y doma del caballo. BONNEFONT (J.). Un volum.	15,50 ptes.
La Pesca y los Peces de agua dulce. VILLATE DES PRUGNES (R.). Un vol.	16,50 ptes.
Piscicultura. GUÉNAUX (G.). Un volum.	15,50 ptes.
Manual de Veterinaria práctica. HUGUIER. Dos volums.	39 ptes.
Métodos modernos de Avicultura. DIFFLOTH (P.). Un volum.	23 ptes.
Enfermedades de las Abejas. A. CAILLAS. Un volum.	6 ptes.
Alimentación de los Animales. ROSSELL i VILÀ (M.). Un volum.	9 ptes.

ENGINYERIA RURAL

Material vitícola. BRUNET (R.). Un volum.	15,50 ptes.
Material vinícola. BRUNET (R.). Un volum.	16,50 ptes.
Construcciones rurales. DANGUY (J.). Un volum.	16,50 ptes.
Riegos. RISLER (E.) i WÉRY (G.) (2. ^a edició). Un volum.	15,50 ptes.
Drenaje y saneamiento de las tierras. RISLER i WÉRY (2. ^a ed.). Un vol.	13,50 ptes.
Prácticas de Ingeniería rural. PROVOST (A.) i ROLLEY (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Electricidad agrícola. PETIT (A.). Un volum.	16,50 ptes.
Topografía agrícola. MURET (C.). Un volum.	15,50 ptes.
Máquinas de labranza. COUPAN (G.). Un volum.	16,50 ptes.
Máquinas de cosechas. COUPAN (G.) Un volum.	En premsa.

TECNOLOGIA AGRÍCOLA

Vinificación. PACOTTET (P.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Aguardientes y vinagres. PACOTTET (P.). Un volum.	16,50 ptes.
Lechería. MARTÍN (C.) (2. ^a edició). Un volum.	15,50 ptes.
Las Conservas de frutas. ROLET (A.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Las Conservas de Legumbres (<i>Carnes, productos del corral y de la lechería</i>). ROLET. Un volum.	15,50 ptes.
Industria y comercio de los Abonos. PLUVINAGE (C.). Un volum.	16,50 ptes.
La remolacha y la fabric. del azúcar de remolacha. SAILLARD. Un volum.	19,50 ptes.
El Manzano de sidra y la Sidrería. WARCOLLIER (G.). Un volum.	17,50 ptes.
Destilería agrícola e industrial. BOULLANGER (E.). Dos volums.	29 ptes.
Vinos de Champaña y espumosos. PACOTTET i GUITTONNEAU. Un volum.	15,50 ptes.
Las industrias de la Leche. LLOVET. Un volum.	11 ptes.
Enfermedades de los vinos. BRUNET (R.). Un volum.	9 ptes.
Contabilidad agrícola. P. J. GIRONA. Un volum.	En premsa.
Legislación agrícola. P. J. GIRONA. Un volum.	En premsa.

ECONOMIA I LEGISLACIÓ RURAL

Economía rural. JOUZIER (E.). Un volum.	16,50 ptes.
Explotación de un dominio agrícola. VUIGNER (R.). Un volum.	17,50 ptes.
El libro de la campesina. BUSSARD (O.). Un volum.	15,50 ptes.
Agenda Agrícola. WÉRY (G.) (2. ^a edició). Un volum.	7 ptes.

VINYATERS:

LES PREMSES CONTINUES

COLIN

Són les millors fins avui. No deixen solatges, quedant el vi sense aspror.

Primer Premi i Medalla d'Or en el Concurs de Premses a Alcàssar de Sant Joan

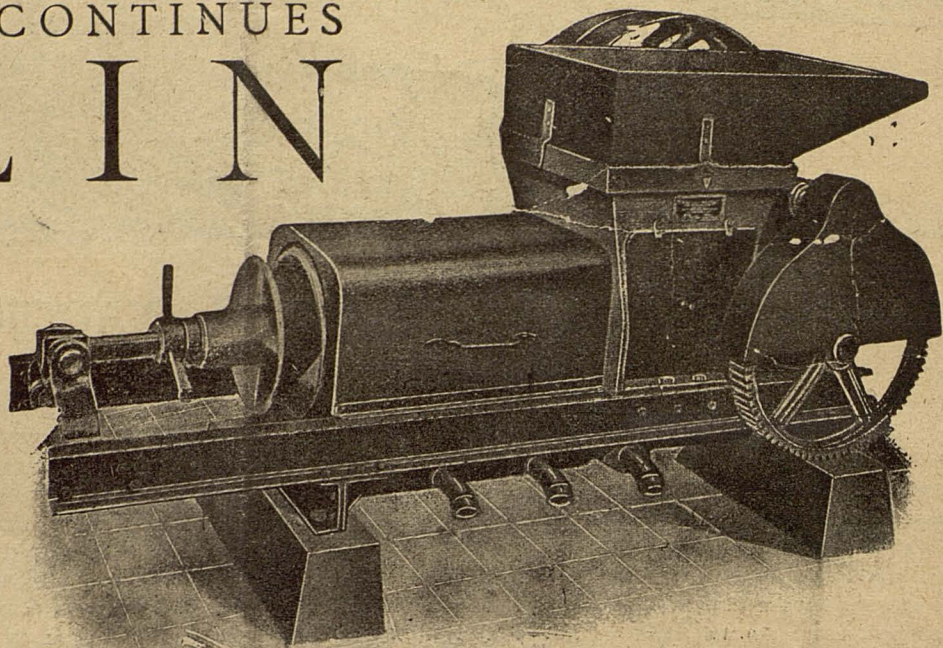
■ ■ ■

Material de Verema

Productes per a l'Elaboració

■ ■ ■

DEMANEU DETALLS I CÀTÀLEGS

VICENTS VILA CLOSA PASSEIG DE GRACIA, 88
Tel. 72095-Dir. Teleg. KEDEVILA Barcelona

PER AL MILLORAMENT DE LES VOSTRES GALLINES, COMPREU A

GRANJA AVICOLA PRAT

ESPECIALITZADA EN LA VENDA DE

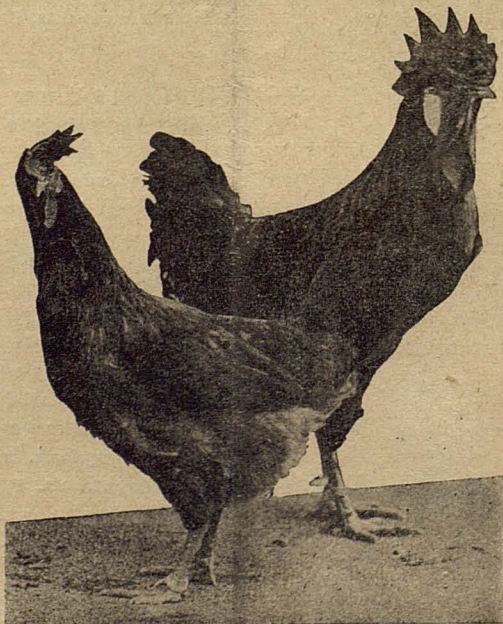
POLLETS seleccionats i POLLETES seleccionades, de tres mesos

De les quals prenem encàrrecs per als mesos de Juny, Juliol i Agost. Deu anys de constant selecció amb el niu trampa ens permet considerar la nostra raça de

Gallines PRAT

al nivell de la millor raça estrangera. - Aquesta Granja és i ha estat proveïdora de les més famoses Granjes que es dediquen a la RAÇA PRAT ROSSA

Lot campió de races nacionals. Exposició Nacional, Madrid

Des de 1926, ha obtingut la nostra Granja les millors recompenses en totes quantes Exposicions ha concorregut. Actualment posseeix els

Campionats de Races nacionals

obtinguts a Madrid, París i Barcelona

Demanen avui mateix catàleg il·lustrat de la Granja i el rebreu gratuïtament

Direcció postal: Granja Avícola Prat - J. Colominas i Vergés PRAT DE LLOBREGAT (Prov. de Barcelona)